

ČASOPIS PRE SPOLOČENSTVÁ
ZDRUŽENIA MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE

PRÍSPEVOK: 1,5€

LÚČE

**BYŤ SOĽOU ZEME
A SVETLOM SVETA**

**ROK SEDEMBOLESTNEJ
PANNY MÁRIE**

**STRELNÉ MODLITBY
VÝKRIK K BOHU**

12. ROČNÍK

MAREC 2014

12014

- 04 **Žiť život ako povolanie...** povolanie
- 06 **Oblasťné spoločenstvá** čo robíme
- 08 **2014 - Rok Sedembolestnej Panny Márie** aktuálne
- 10 **Otče náš** Otče náš
- 12 **Praktiky mágie a okultizmu** nástrahy
- 14 **Hello Kitty - áno alebo nie?** nástrahy
- 15 **Byť soľou zeme a svetlom sveta** na zamyslenie
- 16 **Škatulka, potras sa!** viera
- 19 **Pozvánka z neba** svedectvo
- 20 **List staršej sestry** život
- 22 **Nie je byť dobre človeku samému** vzťah
- 26 **Strelné modlitby** modlitba
- 28 **MI. SE. VI?** misia
- 30 **Azúrový drahokam** komix
- 32 **Z anjelskej lavice IX.** anjelikov kútik
- 36 **Mobil na nesprávnom mieste** dobré rady
- 38 **Angličtina ako ju nepoznáte** kurz angličtiny
- 40 **Pápež František (Rozhovory s Jorgem Bergogliom)** knihy
- 42 **Hodnota spoločenstva** stretko
- 45 **Neveríš v zázrak?** báseň
- 46 **ZMM podujatia v roku 2014** podujatia

Časopis pre spoločenstvá Združenia mariánskej mládeže • Vydáva Združenie mariánskej mládeže, Oravská 10, 949 01 Nitra, IČO 37 860 399 • Internet: www.zmm.sk • Kontakt: Ing. Kristína Deáková • Telefón: 0904 344 744 • E-mail: luce@zmm.sk • Šéfredaktor: Ing. Kristína Deáková • Redakčná rada: sr. Bc. Mariana Kušnieriková, sr. Mgr. Petra Jedličková, P. Mgr. Peter Šaradin, CM, Bc. Mária Berkešová, Ing. Daniel Hrenák, Diana Pallaghy, Mgr. Hana Gvozdjaková, Simonka Trecáková, Vladimíra Martvoňová, Jozef Šabo, Bc. Michal Šutka • ISSN 1336 - 7013 • Registračné číslo: EV 3610/09 • Vytlačila Tlačiareň Kubík, Námestovo • Vyšlo s podporou MŠ SR • IMPRIMATUR: provinciálny predstavený Slovenskej provincie Misijnej spoločnosti, Bratislava 21. septembra 2007 Č.: 99/2007 • Korektúra: P. Mgr. Peter Šaradin, CM • Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu zaslaných textov.

PREČO SA POSTÍME?

sr. Mariana Kušnieriková

„Prečo sa postíme, keď to nevidíš, ponížujeme a ty si nevšímaš?“
„Azda som si taký pôst vyvolil?“ (Iz 58, 1 –12)

Ave Mária!

Zdravím celú našu ZMM-áčku rodinku. Môj príhovor som začala Izaiášom. Nezdá sa vám, že ľudia Starého zákona boli akísi priamejší k Bohu? Mám pocit, že používali menej naučených fráz a ak bolo treba, nášmu Pánu Bohu to aj natreli :). „Postíme sa a ty to nevidíš, ponížujeme sa a ty si nevšímaš.“ Super, že? Páči sa mi taká úprimnosť.

No nechcem písať o úprimnosti, ale o pôste. Rada by som poznala vašu odpoveď na otázky: Ako prežívate pôst? Ako chápete pôstne obdobie? Je to len jedno z liturgických období, ktoré sa pravidelne strieda s inými? Alebo je to čas, keď nejete sladkosti, spievate v kostole Kríž je znakom spásy? Alebo čas splnených a nesplnených predsavzatí? Áno, toto všetko je pôst a ešte omnoho viac.

Príliš často sa pôst sústreďuje na obmedzenie jedla. Zmysel pôstu by mal byť ten, že odvrátíme oči z vecí tohto sveta a úplne ich zameriame na Boha. Pôst je spôsob, ako ukázať Bohu i nám samým, že nám naozaj záleží na našom vzťahu s ním.

Aj keď postenie sa v Písme je skoro vždy pôst od jedla, sú aj iné spôsoby, ako sa dá postiť. Čokoľvek, čoho sa dočasne vzdáme na to, aby sme zamerali našu pozornosť na Boha, sa dá pokladať za pôst. Pôst by mal byť časovo obmedzený, predovšetkým, ak ide o pôst od jedla. Dlhšie časové obdobie bez jedla môže byť pre telo škodlivé. Pôst nemá slúžiť ako spôsob trestu

pre telo, ale ako spôsob presmerovania našej pozornosti na Boha. Tak isto by pôst nemal byť vnímaný ako akýsi druh diéty. Zmysel biblického pôstu nie je schudnúť, ale skôr získať hlbšie spojenie s Bohom. Každý sa môže postiť, ale niektorí sa možno nemôžu postiť od jedla (napríklad diabetici). No každý sa môže dočasne vzdať niečoho, aby sa tak mohol viac priblížiť k Bohu.

Keď odvraciame oči od vecí tohto sveta, tak sa potom môžeme úspešnejšie zamerať na Krista. Pôst nie je spôsob, akým donútime Boha urobiť to, čo chceme. Pôst mení nás, nie Boha. Tak isto pôst nemá byť spôsobom ukazovať sa, že sme duchovnejší ako iní. Pôst máme prežívať v duchu pokory a v radostnom postoji. Svätý Otec František nám vo svojom pôstnom príhovore prezradil, ako sa v tejto veci darilo Ježišovi.

„Ježiš je bohatý svojím nekonečným spoliehaním sa na Boha Otca, tým, že mu v každej chvíli dôveroval a pritom vždy chcel iba plniť Božiu vôľu a vzdávať mu chválu. Ježiš je bohatý ako dieťa, ktoré sa cíti milované a ktoré miluje svojich rodičov, pričom ani na okamih nepochybuje o ich láske a nežnosti.“

Želám vám všetkým, aby ste prežívali tieto pôstne dni s otvorenými očami. Malé dievčatko v istom príbehu vyjadruje, že deň, v ktorom sme nestretli a neuvideli Boha, je dňom, v ktorom sme zabudli otvoriť oči.

Žiť život ako povolanie...

sr. Petra Jedličková

Drahí mladí priatelia, pokračujeme aj v tomto pôstnom lúčovom čísle v nevyčerpatelnej téme POVOLANIA...

Je nádherné objavovať cesty, na ktorých čaká Boh, aby volal na človeka, ktorý po nich kráča.

Boh volá. Od kedy? Povolanie sa často identifikuje s volaním, ale treba povedať, že povolanie je výslednicou volania a odpovede. Volá Boh priamou formou okamžite? Aké prostriedky používa? Pre kresťana je jasné, že TEN, ktorý povoláva a volá, je BOH. Iba On môže vstúpiť do života človeka neodbytným a nástoječivým spôsobom. Je nádherné objavovať cesty, na ktorých čaká Boh, aby volal na človeka, ktorý po nich kráča. Z hlavných ciest, na ktorých Boh volá, treba vyzdvihnúť „hlas krvi“, „prostredie“ a „históriu“.

Boží hlas a hlas krvi. Považuje sa hlas krvi za hlas, ktorý protirečí Božiemu hlasu? Je POVOLANIE v protiklade s najhlbšími túžbami a sklonom vychádzajúcim z našej prirodzenosti? Stavia milosť na našej prirodzenosti, alebo nie? Pod hlasom krvi rozumieme vnútorný inštinkt, hlbokú túžbu, ktorá pobáda k istému spôsobu prežívania života, alebo odmietania ho. Zvyčajne je základom každého povolania. Vo vnútri človeka zvykne byť istý základ, z ktorého prúdia potom rôzne možné povolania. Akékoľvek povolanie, ktoré naráža na najhlb-

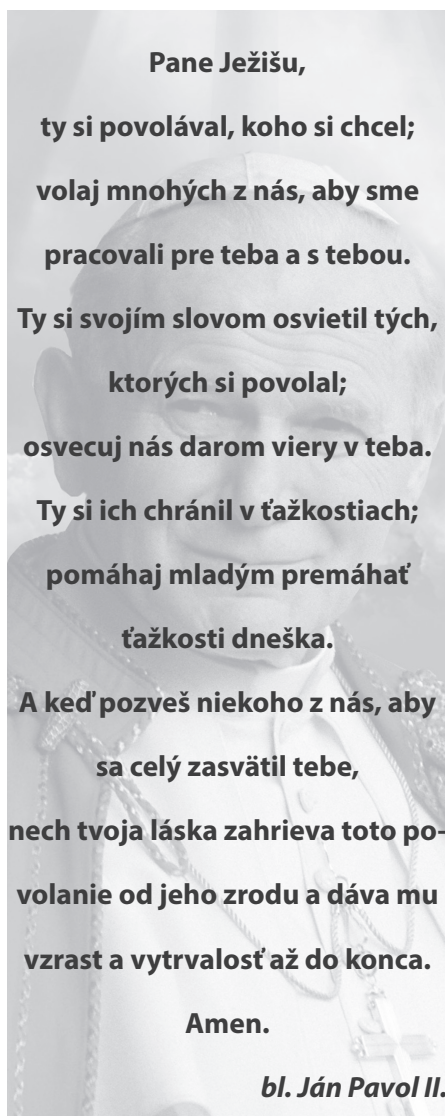
šie túžby zdravého človeka, je falošným rozruchom. Správne volanie je priateľské a pozývajúce, nevyvoláva nepokoj.

Odpoveď na volanie. V čom spočíva odpoveď, prijatie povolania? Volanie označuje a ukazuje na cestu, zobúdz a pozýva k vykročeniu na cestu, upevňuje slabú ľudskú prirodzenosť. Prijatie povolania spočíva v otvorení dverí tejto sile, ktorá pobáda človeka a robí ho schopným nasledovať cestu povolania. Pri povolaní je odpoveď rovnako dôležitá ako samotné volanie a zároveň je to to najťažšie, čo zvykne byť prekážkou na ceste nasledovania Pána tam, kde nás volá.

Povolanie: voľba a zrieknutie sa. Vyvoliť si niečo znamená automaticky sa niečoho zrieknuť. Ide o pozitívnu stránku (volím si, že budem zdravotnou sestrou), ktorá má však aj negatívny aspekt (zriekam sa zároveň toho, že budem profesorkou alebo lekárkou a pod.). Každá voľba teda – čo je súčasne odpoveďou na povolanie – vyžaduje zároveň mnohé zrieknutia. Ide o zrieknutia možností, ktoré sme si tiež mohli vybrať. Voľba predpokladá slobodný a radostný výber.

Rozlišovanie. Pri výbere povolania je potrebné rozlišovanie, aby sme správne odpovedali. Ako rozlíšiť ten správny hlas spomedzi tolkých ďalších tisíc hlasov? Rozlišovať povolania treba nielen na začiatku cesty, ale počas celého života, aj keď v rôznych dimenziách a pohľadoch. Pri rozlišovaní je dobre využiť pomoc duchovných vodcov, ktorí nám môžu pomôcť rozlíšiť hlas Pravdy vo veľkom rucho hlasov, ktoré sa usilujú umlčať ho.

(Preložené z originálu: T. V. Tejedor: Qué es... VOCACIÓN, foto: internet)

Oblastné spoločenstvá

A ve Mária! Aj v tomto čísle Lúčov budeme pokračovať v predstavovaní našich oblastných spoločenstiev. Tentoraz nám o sebe niečo prezradí OS Hlohovec.

ZMM funguje v Hlohovci už 11 rokov. Za ten čas si naše spoločenstvo preskákalo veľa ťažkých, ale i krásnych chvíľ a samozrejme, prežilo i veľa zmien. Dnes ako vedúca viem, že toto spoločenstvo nemôže stáť na mne, nemôže stáť na nikom z nás. Jedine Boh Otec nám dopriava každé ďalšie stretnutie, jedine Duch Svätý je naším oživovateľom a Panna Mária našou ochrankyňou. Je to jej spoločenstvo a ona naň nedá dopustiť. O našom ZMM môžem povedať, že z neho spravil spoločenstvo zázrakov. Je pre mňa totiž zázrak vidieť mladých ľudí, ako kráčajú ku svätosti, vidieť malé veľké zmeny v ich životoch, ako i v mojom živote. Modlím sa, aby Boh vychovával v našom ZMM ľudí pevných a nezlomných vo viere. Aby na nás bolo vidieť, že sme s Bohom. Streťavame sa každý týždeň v sobotu večer.

Miestne spoločenstvo **Hlohovec**

Momentálne prenechávame vedenie stretní mladšej generácii, aby boli schopní vo vedení pokračovať a aby boli schopní prevziať zodpovednosť za svoje spoločenstvo. Takisto každú sobotu doobeda má stretnutia náš anjelský spolok. Aktuálne pripravujeme pre anjeli- kov karneval. Boh nám posiela stále nových členov a čakateľov, preto máme každý rok prijatie. Okrem toho patrí medzi naše pravidelné akcie víkendový tábor a „Bodka za prázdninami“, ktoré organizujeme počas letných prázdnin. Teším sa daru spoločenstva, ktorý nám Boh dal. Pre každého z nás je obrovskou výsadou nebyť sám, ale spolu kráčať bližšie k Bohu. A v neposlednom rade je život v spoločenstve úžasnou školou, ako budovať vzťahy, ako myslieť na druhých a ako v nich vidieť Krista.

Monika Hodálová

Miestne spoločen- stvo Handlová

.....

Ahojte, ZMM-áci! V tomto čísle by som vám chcela predstaviť miestne spoločenstvo Handlová. Pamätám si na to, že v čase, keď sme vznikali, tak sme premýšľali, do akého oblastného spoločenstva budeme patriť, lebo, povedzme si úprimne, geograficky sme dosť „mimo“ od ostatných spoločenstiev. Som rada, že sme sa napokon dostali do OS Hlohovec, ktoré mám teraz „pod palcom“ práve ja. Mladí z nášho spoločenstva sa príliš neodlišujú od tých ostatných. Sme za každú srandu a nebojíme sa ani zariskovať a prejsť dlhú vzdialenosť kvôli Zletu či už do Tvrdošína, alebo do Košíc. Prezra-

dím vám jednu „pikošku“. Naše handlovské spoločenstvo je známe tým, že vždy si cestu na nejakú akciu predĺži o pár hodín; radi totiž zmeškávame všetky vlaky a autobusy :).

Ak zavítate do našej klubovne, každý piatok tu nájdete približne osem mladých ľudí, z ktorých niektorí sú už členmi ZMM. Tí, ktorí nimi ešte

nie sú, sa tento cieľ snažia dosiahnuť. Okrem pravidelných stretnutí každoročne spolu chodíme na duchovné obnovy, kde máme možnosť zažiť silu spoločenstva, ktoré sme dostali ako dar od Boha! Šikovní animátori z nášho spoločenstva sa starajú o tých najmenších na pravidelných stretnutiach, no usporadúvame i zábavné aktivity pre deti, ako sú výlety do prírody, náš slávny kalčetočný turnaj a iné. Ak by ste k nám náhodou niekedy chceli zavítať, dvere máme vždy otvorené pre každého (ne)ZMM-áka!

Lucia Ondrejková

2014 - Rok Sedembolestnej Panny Márie

Mons. Dominik Tóth

Nikto z ľudí neprežil utrpenie Ježiša Krista v takej miere, tak intenzívne, ako jeho Matka. Dejiny nám predstavujú svätých, ktorí nosili rany Pána – stigmatizovaných, ako napríklad sv. František z Assisi, P. Pio, či Sv. Katarína Sienská, ktorá prijala utrpenie, ale prosila, aby nebolo viditeľné, aby nemala vonkajšie stigmy. Sv. Brigita Švédka takisto dostala účasť na utrpení Pána. Sv. Pavol v liste Galatanom píše, že je spolu s Kristom ukrižovaný a nosí jeho rany. Matka Božia však

Milostiplná, týmto darom dostáva zvláštnu účasť na živote Najsvätejšej Trojice, na svätosti, láske, blaženosti, na poznaní, múdrosti. V tomto stave Ona spoznávala Syna Božieho v utrpení ako nikto iný, ani sv. Ján, preto tak veľmi trpela. Ona videla tragédiu vyvoleného národa, ktorý odsúdil Boha, svojho Mesiáša, hriech ľudstva pri umučení, ukrižovaní. Ona prežívala umučenie Ježiša účasťou na tej bolesti, akou trpel Syn Boží. Preto tak veľká bolesť, ktorú ľudsky nemožno vyjadriť.

ojedinelým spôsobom – bez vonkajších znakov – prežívala utrpenie Ježiša Krista natoľko, že dostala titul SEDEMBOLESTNÁ – plná bolesti. Ako sa to stalo?

Teológ Viliam Faber to vysvetľuje nasledovne: pretože bola Nepoškvrnená,

***Preto tak veľmi trpela,
aby mala spoluúčasť
na vykúpení ľudstva
ako Milostiplná***

Mária trpela ako Matka spolu so svojim synom. Keď dieťa trpí, niekedy duševná bolesť, spolúčenie matky, je väčšou bolesťou. Gibsonov film *Umučenie Krista* predstavuje Pannu Máriu prítomnú už pri súde pred Pilátom, ako pozerala na Syna zbičovaného, trnám korunovaného, ako Ho predstavil Pilát: „Ajhľa, človek.“ Akú bolesť cítila, keď videla, ako pribíjajú Ježiša na kríž a potom, keď pozerala na Božieho Syna na kríži.

Všetko toto utrpenie malo poslanie: prispieť k vykúpeniu ľudstva ako píše sv. Pavol v liste Kolosanom: „utrpením mám dopĺňať, čo ešte chýba z Kristovho utrpenia, pre dobro jeho Tela, Cirkvi.“

Preto tak veľmi trpela, aby mala spoluúčasť na vykúpení ľudstva ako Milostiplná. Je ustanovená, aby so svojim potomkom – s Ježišom Kristom – pošliapala hlavu hada za cenu utrpenia: on bude číhať po jej päte.

Milostiplná – Sedembolestná je našou Matkou a učí nás, ako máme aj my vo viere a s láskou mať spoluúčasť na utrpení nášho Pána, v ktorej sa obetoval za nás. Spolu s bolestnou Matkou odriekajme bolestný Ruženec, konajme Krížovú cestu, rozjímajme o utrpení Pána, a tak budeme rásť v našom kresťanskom živote a v nasledovaní Pána.

Konferencia biskupov vyhlásila rok 2014 za Rok Sedembolestnej Panny Márie. V tomto roku si pripomíname 450. výročie prvého zázraku na príhovor Panny Márie v Šaštíne a 50. výročie potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za patrónku Slovenska pápežom Pavlom VI. Jubilejný rok Sedembolestnej Panny Márie sa začal sláviť 1. januára 2014 a bude zakončený 31. decembra 2014. Jeho vrcholom bude slávnostné zverenie Slovenska pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie, dňa 15. septembra 2014 v Šaštíne. Konferencia biskupov povzbudzuje veriacich, aby sa tento jubilejný rok stal časom obnovenia a prehĺbenia modlitby posvätného ruženca, prostredníctvom ktorého rozjímajme nad tajomstvami našej spásy. (Obrázky: internet)

Sedembolestný ruženec

Verím v Boha..., Sláva..., Otče náš..., Zdravas Mária...

- a) *Ktorý nech rozmnožuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke.*
- b) *Ktorý nech rozmnožuje v nás dôveru k Sedembolestnej Matke.*
- c) *Ktorý nech rozmnožuje v nás lásku k Sedembolestnej Matke*

Tajomstvá:

1. *Ktorého utrpenie ti bolo od Simeona zvestované.*
2. *S ktorým si do Egypta utekala.*
3. *Ktorého si s bolesťou tri dni hľadala.*
4. *Ktorý sa s tebou stretol na krížovej ceste.*
5. *Ktorého si videla na kríži umierať.*
6. *Ktorého mŕtve telo si držala vo svojom náručí.*
7. *Ktorého si s bolesťou do hrobu položila.*

Každé tajomstvo sa modlí: Otče náš... Zdravas 7x... Sláva... Svätá Matka Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlbooko mi v srdce vtlač.

Po poslednom tajomstve sa modlí: 3x Zdravas Mária... Ježiš, ktorého si s bolesťou oplakávala.

Modlime sa: Prosíme Ťa, Božský Spasiteľ, dožiť nám, aby sme sa stali účastníkmi zásluh tvojho utrpenia, keď úctivo rozjíjame o mukách a bolestiach tvojej panenskej Matky, ktoré prebodli jej nevinnú dušu, ako jej to predpovedal svätý stavec Simeon.

Amen. (Zdroj: www.magnificat.sk)

Otče náš

p. Peter Šaradin, CM.

Modlitbu Otče náš vyslovil Ježiš na prosbu svojich učeníkov, ktorí pozorovali, ako sa ich Učiteľ modlí a tiež sa chceli naučiť správne modliť. Otče náš sa skladá zo siedmich prosieb adresovaných milosrdnému nebeskému Otcovi. Prvé tri prosby sa vzťahujú na Boha a na spôsob, ako mu máme správne slúžiť. Ďalšie štyri prosby prednášajú nebeskému Otcovi naše základné ľudské potreby. Osmelujeme sa nazývať Boha Otcom, lebo Ježiš nás povolal do jeho blízkosti a urobil z nás Božie deti. „Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče!“ Pozemskí otcovia a matky často skresľujú obraz otcovského, dobrotivého Boha. Náš nebeský Otec však presahuje kategórie stvoreného sveta, a preto ho nemožno porovnávať s našimi pozemskými skúsenosťami s rodičmi. Svoj obraz Boha musíme očistiť od vlastných predstáv, aby sme sa s ním mohli stretnúť v bezvýhradnej dôvere. Táto modlitba Otče náš nám umožňuje radostne objavovať, že sme deti jedného

„Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva.“

Otca. Naším spoločným poslaním je chváliť nášho Otca a žiť spolu navzájom ako „jedno srdce a jedna duša“ (Sk 4, 32).

Pretože Boh Otec miluje každé zo svojich detí rovnakou výlučnou láskou, akoby každý z nás bol jediným dôvodom jeho náklonnosti, musíme sa aj my k sebe správať úplne novým spôsobom: v pokoji, pozorne a láskyplne, akoby každý bol úžasným zázrakom hodným obdivného jasotu, akým pred Božou tvárou skutočne je.

Nebo je tam, kde je Boh. Slovo „nebo“ neznamená určité miesto, ale bytie Boha, ktorý nie je viazaný priestorom, ani časom.

Nebo nesmieme hľadať nad oblakmi. Nebo je tam, kde

sa obraciame k Bohu v jeho sláve, kde sa obraciame k blížnemu v jeho potrebách, kde prežívame radosti lásky, kde sa obraciame a zmierujeme sa s Bohom, tam všade sa otvára nebo. „Boh nie je tam, kde je nebo, ale nebo je tam, kde je Boh“ (Gerhard Ebeling).

Cronin rozpráva v jednom svojom románe o slávnom profesorovi, ktorý po celý

svoj dlhý život bol neveriaci. Keď sa však blížil ku koncu svojho života, niečo sa v ňom zlomilo. Zbadal to, ale bolo mu ťažko priznať túto skutočnosť. A tak povedal svojej dcére, ktorá sa o neho starala: „Ešte nie som v stave veriť v Boha. Dcéra, ktorá pozorovala, ako v ňom začína pô-

sobiť milosť, bola veľmi šťastná. Potešovala ho slovami: „Nerob si žiadne starosti, otec, nie ty si ten, ktorý má v Boha veriť, ale je to Boh, ktorý má v teba dôveru. Keď niekto verí v Boha, znamená to, že najprv Boh veril jemu a pritiahol si ho jemnou silou svojej milosti. (Obrázok: internet)

Dieťa moje,

ty ma možno nepoznáš, ale ja o tebe viem úplne všetko. Dobře poznám všetky tvoje cesty. Poznám dokonca aj počet vlasov na tvojej hlave. Stvoril som ťa na svoj obraz. Poznal som ťa skôr, než si bol počatý. Tvoj život nie je omyl, pretože všetky tvoje dni sú zapísané v mojej knihe. Ustanovil som presný deň tvojho narodenia a tiež to, kde budeš žiť. Utkal som ťa v lone tvojej matky. Ti, ktorí ma nepoznajú, si ma nesprávne vysvetľujú. Nie som chladný, ani hnevlivý Boh, ale som dokonalým vyjadrením lásky. Túžim ťa zahrnúť svojou láskou. Jednoduchého preto, že si mojím dieťaťom a ja trojím Otcom.

Všetko dobré, čo dostávaš, ti dávam ja. Som ten, ktorý sa o teba vždy postará a naplní všetky tvoje potreby. Jasám a radujem sa z teba. Z celého srdca a z celej duše ťa túžim zabezpečiť. Chcem ti ukázať mocné a úžasné veci. Keď ma budeš z celého srdca hľadať, nájdeš ma.

Môžem pre teba urobiť omnoho viac, než si dokážeš predstaviť. Pretože som ten, kto ťa dokáže najviac povzbudiť. Som tiež Otcom, ktorý ťa poteší v každom tvojom trápení. Som ti nablízku, keď máš zlomené srdce. Jedného dňa zobriem všetky slzy z tvojich očí. A zbavím ťa všetkej bolesti, ktorou si trpel na tejto zemi. Som tvoj Otec a milujem ťa rovnako, ako svojho syna Ježiša. Cez Ježiša môžeš spoznať moju lásku k tebe. On je dokonalým vyjadrením mojej existencie. Jeho smrť bola tým najväčším vyjadrením mojej lásky k tebe. Keď prijmeš dar – môjho Syna Ježiša – získaš mňa. A nič už ťa nikdy neoddelí od Mojej lásky k tebe. Vždy som bol tvojím Otcom a nim aj ostanem. Moja otázka znie: Chceš byť mojím dieťaťom? Čakám na teba.

S láskou, tvoj Otec, všemohúci Boh.

Praktiky mágie a okultizmu

Vdp. Branislav Dado

Pred viacerými rokmi sa začal u mňa objavovať problém s kožným exémom. Keď som to spomínal istému známemu, poradil mi: „Pán farár, poznám jednu pani, ktorá by vám s tým vedela pomôcť. Pomohla mnohým ľuďom. Býva tam a tam. Choďte

**Pán Boh už od počiatku
položil nepriateľstvo medzi
Nepoškvrnenou
a diabolskou silou.**

k nej, uvidíte, že vám to vylieči.“ Spýtal som sa dotyčnej osoby: „Ako môže vyliečiť exém?“ Dostal som vysvetlenie: „No, ona Vám nepredpíše lieky a masti, ale ona má takú hlavu čierneho havrana (to môže mať už aj dobrých sto rokov), bude chodiť okolo vás, bude sa modliť a zobákom toho havrana bude dobať na centrá, z ktorých sa ten exém šíri. Uvidíte, všetkým, čo u nej boli, takto pomohla. Je to veriacia žena, má dary Ducha...“ Vtedy som sa iba pousmial (bolo to krátko po mojej kňazskej vysviacke) a ani vo sne mi nenapadlo, že by niekto z veriacich mohol praktizovať čosi takéto. Pripadalo mi to smiešne, čo mi ten známy poradil a aj som na adresu tejto „procedúry“ utrúsil niekoľko ironických poznámok typu, že hoci mám rád dejiny, nemám chuť vracieť sa do stredoveku; radšej budem žiť dnes...“

Časom na tieto veci pozerám trochu inak, a vôbec nie s iróniou. Som totiž stále viac svedkom toho, ako ľudia hľadajú takéto metódy „pomoci“.

Moderná doba, v ktorej žijeme, je charakteristická veľkým množstvom rôznych duchovných prúdov a smerov, ktoré môžeme stretnúť. Ľudia prežívajú svoje ťažkosti. V snahe nájsť pomoc siahajú po všetkom, čo im sľubuje riešenie. Žiaľ, veľakrát siahnu po tom, čo im pod rúškom pomoci skôr uškodí, niekedy až veľmi. Medzi takéto

prostriedky patria praktiky mágie a okultizmu. V posledných rokoch sa aj na Slovensku stretávame s rastúcim záujmom ľudí o túto oblasť.

Mnohí, ktorí sami seba reklamujú ako „liečiteľia“ či „terapeuti“ alebo pod rôznymi cudzojazyčnými názvami ponúkajú „relax“, „cestu k duchovnej rovnováhe“ a pod., sú v skutočnosti ľudia, ktorí praktizujú mágiu. Duchovnou tragédiou je, že si to mnohokrát ani sami neuvedomujú a dokonca sa prezentujú ako hlboko veriaci a oddaní kresťania. Pri stretnutiach s ľuďmi môžem počuť o tom či onom človekovi, ktorý niekomu „veľmi pomohol“. Mágia, veštenie, nekresťanské spôsoby ponárania sa do meditácie, často spojené s otvorením sa istým (neznámym) silám. Toto všetko skrýva v sebe veľké riziko. Človek môže takto veľmi zaťažiť svoj život nežiaducimi, démonickými silami. Mnohí ľudia sa z takýchto varovaní smejú a označujú ich za „stredoveké blúznenie“. Prax kňazskej služby, ale najmä skúsenosti kňazov, ktorí vykonávajú z poverenia Cirkvi náročnú službu exorcistov, vedia o týchto skutočnostiach ponúknuť vlastné svedectvá a skúsenosti. Tieto veci nespomínam preto, aby som „naháňal strach“ z temných síl, ale aby sme nepodceňovali riziká dnešnej doby. Nie je pravda, ak niekto povie: „To je jedno, čomu veríš, aké božstvo uctievaš, ako nazývaš Boha. Je predsa len jeden, a tak všetci uctievať vlastne toho istého Boha, len každý mu dáva iné meno.“ Nie je to pravda, pretože mnohé kulty, ktoré sa aj dnes dostávajú ako ponuka modernému, častokrát vyprázdnenému človekovi, sú démonické sily, ktoré ho zotročujú a ničia ľudskú existenciu. O týchto veciach by som chcel na pokračovanie v našom časopise ponúknuť niektoré dôležité pohľady. Nateraz

by som vás všetkých chcel povzbudiť skutočnosťou, ktorú každý z nás prežívame ako členovia Združenia Mariánskej Mládeže. Keďže sme sa dobrovoľne zasvätili Matke Božej, sme skutočne pod veľkou ochranou. Je to pozitívne svedectvo mnohých svätých, ale aj súčasných exorcistov. Meno Panny Márie, vzývané s vierou a pokorou, má na Zlého veľký vplyv. Pán Boh už od počiatku položil nepriateľstvo medzi Nepoškvrnenou a diabolskou silou. Sv. Bernard z Clairvaux povzbudzuje: „V nebezpečenstvách, v úzkostiach a pochybnostiach myslí na Máriu, vzývaj Máriu. Jej meno nech nezide z tvojich úst, nech nevymizne z tvojho srdca.“ Často sa s úprimnou láskou dieťaťa zverujeme do ochrany Nebeskej Matky Márie. Máme v nej mocnú ochrankyňu pred mocou Zlého. (Obrázky: internet)

Hello Kitty - áno alebo nie?

Zuzana Jančovičová

Po rozmýšľaní nad ďalšou témou článku do našich Lúčov, naši drahí ZMM-áci, som sa nakoniec rozhodla. Už v dávnejšej dobe som si prečítala článok uverejnený na internete, ktorý bol veľmi zaujímavý a vďaka nemu som sa dozvedela veľa dôležitých informácií pre život mladého človeka – kresťana.

Určite sa pozastavujete nad nadpisom môjho článku. Tento nadpis úplne vystihuje môj príspevok a práve tomu sa chcem v článku aj venovať. Asi každý z nás pozná značku Hello Kitty, ktorá nás priamo či nepriamo ovláda, resp. ovplyvňuje. Vidíme ju jednoducho všade naokolo, v obchodoch, v televízii, na internete a možno si ju mnohí z nás aj veľmi obľúbili a nosia veci s týmto označením. Ale zamysleli ste sa niekedy

nad tým, ako táto značka vznikla? Svojím príspevkom by som vám chcela priblížiť jej vznik a pohnúť vás k premýšľaniu.

Určite ste si všimli, že postavička Hello Kitty nemá ústa. Prečo? V článku, ktorý som čítala, sa hovorí o rodičoch dieťaťa, ktoré malo nádor v ústach. Keď mu lekári nedokázali pomôcť, tak navštívili rôznych kňazov rôznych cirkví. Nakoniec však skončili u niekoho, kto im poradil, že je aj iná cesta – cesta cez satanizmus. Tam ich skontaktovali s padlým anjelom, s ktorým uzavreli dohodu – démon uzdraví dieťa,

ale matka dieťaťa vytvorí módnou značku, ikonu, skrze ktorú pomôže démonovi ľahšie vstúpiť do detského sveta. S jeho pomocou vytvorila dobre známe logo Hello Kitty a s jeho pomocou z nej vybudovala naozaj mocnú značku. Mačka nemá ústa kvôli tomu, aby stále pamätala na uzavretú dohodu. Už len vyslovovaním jej mena deti zdravia démona: hello znamená dobrý deň, ahoj a Kitty je japonský démon.

Kupovanie a šírenie tejto značky prispieva k deštrukcii hodnoty Stvoriteľovho diela – skrze ňu sa deti, najmä dievčatá, obliekajú do oblečenia, ktoré z nich robí „cicušky“. Ak by to boli zajačiky, bolo by to už veľmi nápadné. Takýmto spôsobom postupne začnú dievčatá nosiť aj príliš vyzývavú spodnú bielizeň a pripravujú sa na to, aby sa v budúcnosti

stali skutočnými „cicami“, aby sa ľahšie zaradili do priemyslu predávajúceho ľudské telo a jeho dušu.

Snažila som sa vám priblížiť niečo zo vzniku spomínanej značky. Možno ste zostali prekvapení po tom, čo ste si práve prečítali. Je už len na vás, aký postoj k tomu zaujmete. Nechcem moralizovať, ani nič podobné, no nedá mi nepoložiť si otázku: „Prečo by sme mali uznávať satana, keď sme kresťania a snažíme sa proti nemu bojovať?“

(Obrázok: internet)

Byť soľou zeme a svetlom sveta

Lucia Froncová

„Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí slanú chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič súca, len ju vyhodíť, aby ľudia po nej šliapali. Vy ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na vrchu, sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým v dome...“ (Mt 5, 13–15)

Prečo nás Ježiš nazýva soľou? Odpoveď môžeme nájsť aj v rozprávke Soľ nad zlato. Dnešný svet nám tiež ponúka mnohé dobroty a hovorí, že soľ, ktorou sme my kresťania a všetky hodnoty, ktoré kresťanstvo nereprezentujú, nie sú potrebné, lebo sa dá žiť aj bez nich. Ako aj kráľ v rozprávke, aj dnešný svet pod vplyvom Diabla hovorí: „Budeme variť len sladké.“ Sladké je dobré, je lákavé, je to niečo, čo opantá naše zmysly. Sú to sladké reči, ktoré nás lákajú na to, aby sme upustili od tradičných kresťanských hodnôt a pozývajú nás do sveta voľných pravidiel, hriechu, morálneho a spoločenského úpadku, ktorý sa snažia reprezentovať ako ten správny, moderný, lepší a ktorý vedie k záhube a k hriechu. Ale netreba to s ním preháňať, lebo aj nadmerné požívanie sladkostí vedie k vzniku

zubného kazu, ktorý sa na začiatku zdá byť neškodný a nevenujeme mu pozornosť, ale po čase nás môže riadne potrapiť a spôsobiť nám riadne bolesti. Lebo kazom v našom živote je hriech. Spočiatku je len malý a nevšímame si ho, stáva sa súčasťou nášho života, ale po čase aj malý hriech prináša so sebou ďalšie a ďalšie. A preto aj my máme vo svete sladkostí byť tou soľou, byť kresťanmi a nehanbiť sa za to. Toto je naša úloha, ku ktorej nás Ježiš volá.

A prečo svetlom? Bez svetla sa ťažko orientuje v tme. Bez svetla rastliny nie sú schopné produkovať kyslík potrebný pre život. Kristus sám seba nazýva Svetlom sveta. Dnešný svet je plný temnoty hriechu a zla. Vtom sa nám ukazuje Kristus ako horiace ohnisko lásky. Je to svetlo, ktoré ožiari každú našu cestu a udáva správny smer. Svetlo je aj zdrojom tepla a tým teplom je láska. Ježiš v každom z nás zapaluje malý plamienok svetla a je na nás, či ho budeme v našom srdci udržiavať pridávaním plamienok dobrých skutkov a lásky.

Možno nám dnešná doba veľmi nepraje, o to viac sa však musíme snažiť upevniť si našu vieru a obrániť si ju a vedieť evangelizovať príkladom nášho života. Potom naozaj zažiarime ako svetlo vo tmách tohto sveta, ktorý tak veľmi potrebuje soľ a ňou sme práve my - kresťania.

(Obrázok: internet)

Škatulka, potras sa!

Juraj Zlocha

Aký je môj život s Bohom? Ako vážne Boha beriem a čo očakávam od vzťahu s Ním? Poznám svoje miesto v Cirkvi? V posledných týždňoch som premýšľal nad tým, ako by si na tieto otázky odpovedali ľudia okolo mňa. Ľudia, s ktorými žijem. Tí, s ktorými sa dennodenne stretávam. Nedávno mi ktosi pri spoločnom rozhovore predstrel veľmi výraznú výčitku: „Ty nežiješ normálny život, pretože všetko riešiš cez Boha.“ Toto konštatovanie ma núti zamyslieť sa nad tým, ako dnes prežívame svoj život. Uvedomujem si, ako často sa nám stáva, že sa snažíme oddeliť „bežný“ život od života s Pánom. Žiť život v Bohu nie je pracovný úväzok. Môj bežný život je ten, ktorého pevnou súčasťou má byť Kristus.

**Človek bez Boha má
tendencie škatulkovať
toho, ktorý žije s vy-
hliadkou na nebo.**

A podľa toho majú byť nastavené moje životné kritériá a hodnoty. Z tohto môjho nadprirodzeného vzťahu má vychádzať aj sebahodnotenie a hodnotenie správnosti, či nesprávnosti môjho vlastného konania. Toto všetko je veľmi podstatný proces ľudského vnútra. Žiť ako kresťan bez semienka Božích kritérií v sebe nie je možné. Ak

by som sa o to pokúšal, klamal by som sám seba i iných. Riskoval by som, že základy môjho života sa zrúti. Dnes si už neviem predstaviť žiť svoj život bez Božej prítomnosti. Bola by v ňom veľká, nenaplnená diera.

.....
Ak však niekto neokúsil

a nezažil zážrak skutočnej Kristovej lásky, nevie si ju predstaviť ako súčasť svojho bytia, ale ani ako pevnú súčasť existencie iných. Človek bez Boha má tendencie akosi škatulkovať toho, ktorý žije s vyhliadkou na nebo. Ako kresťania máme mnoho darov a tiež veľa výhod. Naša nebeská Mamulienka nás učí pozeráť sa na svet s istotou, že v Božej prítomnosti sa nik z nás nikdy nemusí cítiť opustený.

Vo svete dnes zaznamenávame mnoho útokov na Cirkev. Na základné, pevné hodnoty, ktoré nám určil sám Boh. Stanovil ich, aby sme mohli napredovať na ceste k Nemu a aby nás zároveň i chránil. Kresťan je mnohokrát chápaný ako ten, ktorý dennodenne len klačí na kolenách, bez radosti, úsmevu, zviazaný pravidlami. Bez akejkoľvek schopnosti prispôbiť sa dnešnému svetu. Vnútorne vníma-

nie istoty, že človek má výsadu ochrany z neba je však skutočne oslobodzujúce. V každej pozitívnej, či negatívnej okolnosti našich dní, sa už tu na Zemi môžeme spoliehať na dary Ducha Svätého. Lebo tak, ako Duch zázračne spája Otca so Synom, tak má moc stmeliť a viesť náš život. Komu však bolo veľa dané, od toho sa aj adekvátne očakáva. S darmi, ktoré ti boli dané, je zároveň potrebné neustále sa učiť zodpovednosti. Zodpovednosti k ich správne využití. Živé prežívanie viery je dnes jednoducho často vnímané ako zastaraný životný postoj. Potrebujeme si však uvedomiť, že ak som kresťanom a patrím Kristovi, som vlastníkom pokladu nevyčísľiteľnej hodnoty. Som majiteľom svetla. Svetla, ktorým je Božia milosť v mojom srdci. Táto milosť mi dáva možnosť byť radostný a šťastný. V nej získavame silu ísť do sveta a byť v ňom aktívny. Je dôležité, aby sme vedeli fungovať v dnešnom svete a je potrebné, aby sme boli vytrvalí v ochrane hodnôt, ktoré nám Boh dáva. Úlohou kresťana je (okrem iného) žiť radostný život s Božou pečatou pre dnešný svet. A strhávať nálepky, ktoré často dostávame od svojho okolia. Ja osobne žijem v spoločenstve Cirkvi už viac ako 20 rokov a nikdy som nemal pocit, že by ma môj Boh o niečo oberal alebo limitoval.

**Úlohou kresťana je žiť
radostný život s Božou
pečatou pre dnešný svet**

.....

Ty sám si súčasťou Cirkvi. Ty sám si zodpovedný aj za to, ako je spoločenstvo Cirkvi vnímané okolím. Nemožno sa čudovať, že nás svet uzatvára do akýchsi škatuliek, ak mu my sami nedáme signál, že sa mylí. Sme na to však pripravení? Ako si uvedomujeme svoju vlastnú dôležitosť pre veľkú Božiu rodinu?

Nezapáčili sa nám škatulky a nálepky, ktoré nám svet ponúka natoľko, že sme sa ich sami naučili používať? Hodnotíme, odsudzujeme, rozvíjame svoju „tvorivú“ predstavivosť, vytvárame si predsudky, robíme závery. Často však prirýchlo.

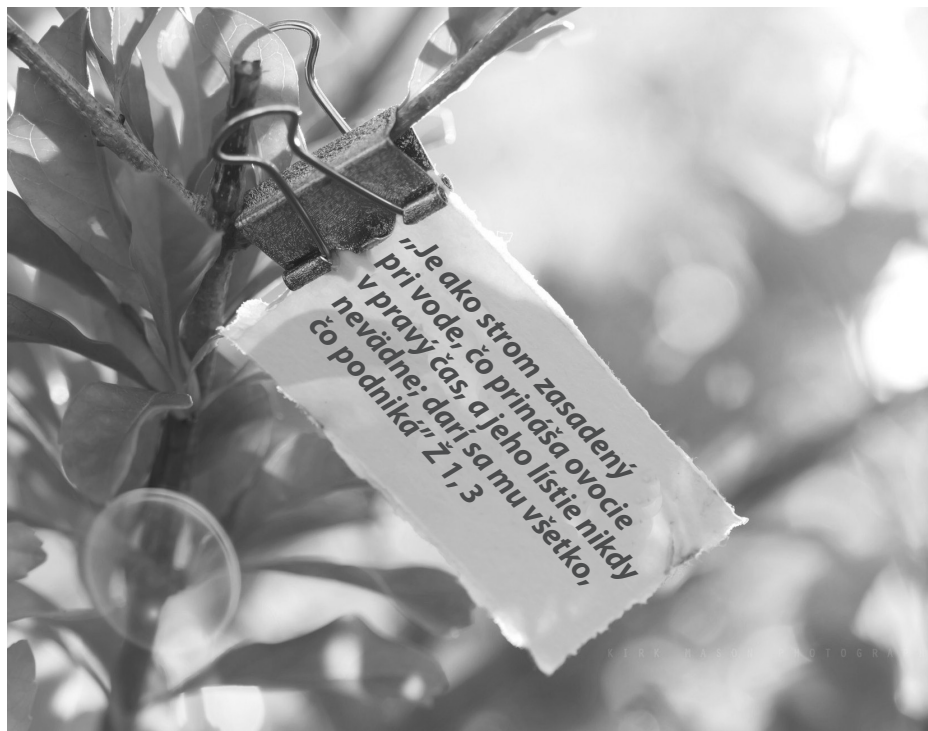
Z prvého pohľadu posúdime človeka a umiestnime do jeho vnútra nálepku. Ak sa nám to podarí, dotknutý človek sa jej v našich očiach zbavuje už len veľmi ťažko. V uzavretej škatulke sa dýcha len veľmi ťažko. Je v nej takmer nemožné hýbať sa, meniť polohu, či postoj. Ak teda kohokoľvek uväzním do škatulky v mojom srdci, zbavujem ho v mojich očiach možnosti kamkoľvek sa pohnúť. Stanem sa slepým a hluchým.

Slepým ku každej ľudskej snahe a zmene. Hluchým k nepravdivosti svojich vlastných predsudkov. Ublížujem tým i sám sebe. Chcem ako kresťan žiť takto? Ak nie som schopný dať šancu druhému, ako môžem dať šancu sám sebe? Boží Syn prišiel na túto Zem s jasným plánom. S plánom, na začiatku ktorého bola šanca.

Šanca na nový život pre človeka. Môj Boh je Bohom lásky. V tejto láske nás miluje tak veľmi, že nám dáva nové šance. I napriek tomu, že nám hriech nie je cudzí. Sme stvorení na Boží obraz. Máme úsilie zodpovedať tomuto obrazu? Nikdy sa nám to nemôže podariť stopercentne, ale môžeme sa priblížiť k tomuto Bohom stanovenému ideálu. Mám úsilie hľadiť na človeka aj s jeho životnými šancami? Napriek jeho chybám a nedostatkom? Kristus prišiel na Zem ako človek. Človek s prirodzenosťou Boha. A tak Mu nebolo cudzie ani ľudské prežívanie. Z Jeho účinkovania na tejto Zemi vieme, že denno-denne dával nové šance tým, na ktorých sa iní nechceli ani len pozrieť. Verím, že človek má šancu na zmenu? Som schopný uvedomiť si, že nálepka, ktorú vytvorím, môže byť chybná? Ako človek som slabý.

Neodopierajme iným nárok nebyť dokonalými.

Sám Kristus ti verí. Dostávaš priestor, aby si aj ty veril v dobro a vzácne dary, ktoré ti ponúka v srdci tvojho blízkeho. Tvojho brata, sestry. Nech nám teda Pán dá silu, aby sme dokázali trpezlivo a zodpovedne hľadiť na ľudí okolo seba. Aby sme budovali schopnosť byť otvorení pre ponúknutie nových šancí. Dajme šancu človeku. Dajme šancu Bohu v ľudskom vnútri. Tak môžeme po krôčikoch meniť tento svet. Meniť ho a naplňať tak veľkú Božiu túžbu, aby sa Láska neustále stávala pre ľudí prakticky živou. Boh je láska. Ak zachováme lásku, náš Boh zostane navyky prítomný medzi nami. Nech nás naša nebeská Mamulienka sprevádza a vedie v ústrety nebu. Lebo tak môžeme zavŕšiť všetko pozemské, ľudské snaženie.

List staršej sestry

Radka Semanová

Možno sa čuduješ, že ti píšem, možno si vravíš, že žiadnu staršiu sestru nemáš a možno máš a jej dobre miených rád máš po krk.

Dovoľ mi, prosím, aj napriek tomu napísať pár riadkov. Je tu totiž niečo veľmi dôležité, čo chcem, aby si vedela! Chcem, aby si vedela, že si krásna a vzácna! Chcem, aby si vedela, že sa nemusíš na nikoho hrať a že Boh je do teba zamilovaný až po uši a robí všetko preto, aby ste spolu

ne, keď budeš najskôr chvíľu sama a spoznáš seba samú (podobne ako bol prvý človek v rajskej záhrade najskôr sám), je normálne, že dospeješ a budeš chcieť vstúpiť do vzťahu s mužom (ak nemáš iné povolanie) a je normálne, že sa skôr či neskôr objaví muž, ktorý ťa bude dobíjať, ktorý sa bude všemožne snažiť získať si tvoje srdce! Nebuď ľahká korisť! Vieš, muži sú bojovníci, ich to proste baví snažiť sa dobíjať naše srdce a priznajme si,

mohli stráviť večnosť. A aj keď ti svet tlačí do hlavy všeličo iné, nenechaj sa oklamať a nesnaž sa nasilu pretvoriť tú krásu, čo do teba Boh vložil.

Viem, že dnes je „normálne“ mať frajera čím skôr a aby si si ho udržala, očakáva sa, že s ním budeš robiť všeličo, že niektoré veci uponáhľaš. Veď to je dnes normálne. Vieš však, čo je normálne podľa tvojho Tvorcu? Tak ja ti to vysvetlím. Je normál-

že nám sa tiež páči, keď sa snažia získať si nás. Tak im to dovoľme.

Žijem v manželstve a môj manžel so snážením dobiť moje srdce neprestal ani po tom veľkom ÁNO. Aj keď je to pocho-piteľne v inej forme ako pred svadbou. A ja sa z toho každý deň teším. Nenechaj sa o túto krásu okradnúť!

Svet sa všemožne snaží presvedčiť ťa, že muži ťa budú chcieť, keď si dáš čo naj-

kratšiu sukňu a tričko s čo najväčším výstrihom, keď budeš mať postavu ako modelka, obliekať si budeš len značkové veci a tvoj slovník bude aspoň kde tu obsahovať nejakú sexuálnu narážku, keď sa zmeníš na niekoho, kým nie si, lebo ty sama o sebe predsa nemôžeš byť dosť dobrá... Až ma srdce bolí, keď vidím, ako tým ničia nás ženy, ako tým ničia teba, sestrička. Samozrejme, že mužom sa páčia krátke sukne a hlboké výstrihy a radi sa pred kamošmi pochvália takým „úlovkom“, ale skôr či neskôr budú chcieť viac a viac. A keď už budú presvedčení, že všetko získali, pôjdu hľadať ďalej. Neničíme týmto len seba, ale aj ich.

Pravda je, že si krásna! Si majstrovské dielo Boha a On nerobí žiadny druhotriedny tovar! On je do teba úplne pobláznený bez ohľadu na to, či máš na sebe značkové veci alebo nie. Páči sa mu, keď v sebe

nechávaš rásť skutočnú ženu. Ženu, ktorá je darom pre druhých. A veľmi sa teší, ak ten veľký dar rozvíjaš a nenecháš ho prekĺznuť pomedzi prsty. Veľmi sa mu páči, ak vieš nezištne pomôcť iným, vypočuť kamošku, niekoho povzbudiť, tráviť s ním čas a tešiť sa zo života. Páči sa mu, keď objavuješ svoje dary a schopnosti a používaš ich pre druhých. Jasné, že sa mu páči aj to, keď sa pekne oblečieš, ale nepáči sa mu, keď svojím oblečením pokúšaš a zvädzaš chlapcov na hriech.

Priznám sa ti, často som bola v pokušení viac sa podobať tomuto svetu a menej sebe. Veď to všetci považovali za normálne, tak prečo nie ja. Na strednej už predsa treba mať frajera. A na výške mu už hádam môžem dovoliť aj viac, veď to nie je

známosť na jednu noc. No verila som, že Boh má pre mňa pripravené niečo lepšie a svoju energiu i čas som sa snažila investovať do vzťahu s Bohom. Oplatilo sa. Boh mi poslal skvelého muža, ktorý o mňa dennodenne bojuje a ktorý mi prejavuje lásku všemožnými spôsobmi. Nie vždy sú to veľké veci, ale vždy sú to krásne veci. Donesie mi kávu do postele, navarí večeru, kým prídem z práce, čaká so mnou u lekára, objíme ma a nechá vyplakať sa na jeho pleci, keď mi je ťažko a keď som ráno rozospatá a vyzerám ako strašidlo, tak mi povie, že som krásna...

Je to muž, ktorý neprestáva dobýjať moje srdce.

Chcem, aby si aj ty raz mala dobrého manžela. Asi si teraz hovoríš, že takých je dnes strašne málo a že som mala šťastie. Máš pravdu. Ale muži sú takí, akými im dovoľíme byť. Keď im všetko dáme „zadarmo“,

tak si to zadarmo aj vezmú. Keď ich necháme bojovať, prebudia sa v nich tí ozajstní muži, ktorými majú byť. Rob to, čo máš rada, teš sa zo života, staraj sa o seba aj iných, nájdi seba samú a buď so sebou spokojná! Pozvi Boha do najväčších hlbín svojho srdca a buď si istá, že ťa to bude premieňať na príťažlivú ženu.

Sme spojené v modlitbe za to, aby si našla svoju skutočnú krásu. (Obrázky: internet)

„Najťažšou skúškou vernosti a lásky je ČAS!“

Tvoja sestra v Bohu

Nie je dobre byť človeku samému

Richard Vašečka

Potom Pán, Boh, povedal: „Nie je dobre byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“ Tu Pán, Boh, dopustil na Adama tvrdý spánok a keď zaspal, vybral mu jedno rebro a jeho miesto zaplnil mäsom. A z rebra, ktoré vybral Adamovi, utvoril Pán, Boh, ženu a priviedol ju k Adamovi. Vtedy Adam povedal: „Toto je teraz kosť z mojich kostí a mäso z môjho mäsa; preto sa bude volať mužena, lebo je vzatá z muža.“ Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom.

A obaja, Adam i jeho žena, boli nahí a nehanbili sa jeden pred druhým.

Gn 2,18.21-23

Biblia opisuje veľmi krásne a dojmavo:

1. Prečo Boh stvoril človeka ako muža a ženu?
2. Prečo ich stvoril takých rozdielnych?
3. Prečo ich dal dohromady v manželstve?

Tieto otázky si kladie dnes mnoho ľudí. A mnohí nenachádzajú na ne uspokojivé alebo pozitívne odpovede. Sú frustrovaní a zranení zo seba, svojej sexuálnej identity, osôb opačného pohlavia, z manželstva – či už svojho alebo všeobecne. Pýtajú sa: „Načo je to dobré? Aký to má zmysel?“

Ak sa pozrieme do Božieho Slova, do knihy Genezis, druhá kapitola sa končí opisom prvého stretnutia muža a ženy, ktorí sú jasne predurčení byť manželmi. Opis vrcholí vo vete: „Budú jedným telom“. Toto Božie Slovo sa opakuje aj v Novom zákone. Dvakrát ho používa Ježiš (Mt 19, 4-6; Mk

10,6-9) a dvakrát Pavol (1Kor 6, 16-17; Ef 6, 31-32). Toto slovo poukazuje na hlavný cieľ a účel manželstva – byť jedným telom, byť jedno. Jednota dvoch osôb, ktoré sa stávajú jednou bytosťou. Čo to ale prakticky znamená v každodennom živote?

Myslím, že pomôckou k tomu nám môže byť úvod tohto textu: „Nie je dobré byť človeku samému.“ Toto Božie Slovo nepopiera potrebu súkromia a chvíľ samoty, ktoré človek nevyhnutne potrebuje pre

Boh hovorí, že človeku nie je dobré žiť v individualizme, sebecke, uzatváraní sa pred druhou osobou.

svoje duchovné aj duševné zdravie. Ozaj, máte také chvíľky? Ako často? Kedy naposledy? Boh hovorí, že človeku nie je dobré žiť v individualizme, sebecke, uza-

tváraní sa pred druhou osobou. Zdá sa, že človek, ktorý vstupuje do manželstva, predsa nechce žiť sám, nechce sa uzatvárať pred druhým. Pravda je však taká, že náš prirodzený človek, naše hriešne telo, chce toho druhého pre seba, ako prostriedok sebarealizácie,

splnenia si svojich túžob. Lenže toto je prítomné aj z druhej strany. Ako to skončí?

„Šťastne“, ak dvaja egoisti uzavrujú pakt o neútočení a snažia sa ho pragmaticky dodržiavať: toto je môj priestor, nezasahuj mi doň, ja nechám na pokoji teba, za toto a toto, čo chcem ja, ponúkam na oplátku toto a toto... Jednotu však nedosiahnu, len falošný pokoj.

„Nešťastne“, ak takýto pakt neuzavrujú a pustia sa do boja. „Odkiaľ sú medzi vami boje a odkiaľ rozbroje? Či nie odtiaľ - z vašich žiadostivostí, ktoré broja vo vašich údoch? Žiadostiví ste, a nemáte. Vražďíte a závidíte, a nemôžete nič dosiahnuť. Hádate sa a bojujete“ (Jak 4,1-2). Tieto boje vyplývajú z toho, že chceme zostať dvaja a nie „byť jedným“. Nemôže-

me „byť jedným“, ak tí dvaja nezomrú. Niekto povedal, že manželstvo je vlastne pohreb – dvoch egoistov, individualistov, „nezávislákov“. Ale preto, že väčšina ľudí nechce prijať tento princíp, vzniká dojem, že manželstvo je hrob lásky: Kedysi sme sa milovali, ale dnes?

Ešte je tu tretia možnosť. **Božia láska.** To je však niečo úplne iné ako to, čo nazývame láskou my. Je to však jediná cesta, ako dosiahnuť v manželstve jednotu a nezostať sám. Opakujem, jediná.

Ježiš dal raz do pozornosti svojim učeníkom ženu, ktorej manžel bol už mŕtvy: „Veru, hovorím vám: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci ostatní. Lebo títo všetci dávali dary zo svojho nadbytku, ale ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie“ (Lk 21,3-4).

Ježiš hovorí: „Ja a Otec sme jedno... A všetko, čo je moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje“ (Jn 10,30; 17,10).

Vo vzťahu Božej lásky, ktorého vzorom je vzťah Otec-Ježiš, platí, že všetko moje, je aj tvoje. A najmä ja som tvoj. Sme jedno. A Pavol to hovorí jasne: „Ale ako je Cirkev podriadená Kristovi, tak aj ženy mužom vo všetkom. Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu“ (Ef 5,24-25). Byť podriadený – vo všetkom. Vydať za ňu – seba samého. Toto je Božia láska, ktorá jediná je schopná vytvoriť skutočne jedno telo: „Preto muž zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi“ (Ef 5,31-32). Výraz telo používa Pavol aj keď hovorí o Cirkvi, Kristovom tele: „Mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi“ (Rim 12,5). A o tomto tele platí: „Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu. A nik z nich ne-

hovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné“ (Sk 4,32). Ak toto platí o jednote medzi veriacimi v Kristovom tele, o čo viac to musí platiť o jednote manželov, ktorí sú v Kristovi: majú jedno srdce a jednu dušu a všetko majú spoločné.

Samozrejme, že život v manželstve stále sprevádzajú ťažkosti a boje, telesné trápenia ako ich nazýva Pavol (1Kor 7,28). Ale Katechizmus učí jasne: Podľa viery tento neporiadok, ktorý s bolesťou konštatujeme, nepochádza z prirodzenosti muža a ženy, ani z povahy ich vzťahov, ale z hriechu. (KKC 1607). Ak chceš bojovať, nebojuj so svojím manželstvom, ani so svojím partnerom, ale so svojím hriechom!

Prečo teda Boh stvoril človeka ako muža a ženu, prečo sú takí rozdielni a prečo ich dáva spolu do manželstva?

- 1. Je to veľmi dobré! (Gn 1,31)**
- 2. Je to ideálna príležitosť na zomretie hriechu, egoizmu, svojvôli a nezávislosti!**
- 3. Je to obraz Boha, ktorý je jednotou viacerých osôb!**

Toto je nádherný plán pre manželstvo! Alebo uveríš Bohu, ktorý je pôvodcom

manželstva a ktorý je Láska, a prijmeš tento plán. Alebo budeš bojovať so svojím manželským partnerom o presadenie seba samého a svojich túžob a predstáv. Alebo uzavrieš so svojím partnerom pakt o neútočení a budete žiť v „pokoji“, ale nie v jednote, ku ktorej vás volá Boh.

Toto povzbudenie platí v „plnej verzii“ pre manželov, ktorí sú v Kristovi. Ale

aj tí, ktorých manželský partner nie je v Kristovi, môžu čerpať z Božieho Slova a inšpirovať sa ním.

Svedectvo manželov

Som taký normálny muž. Milujem svoju manželku. A rád jej to dávam najavo. Mám však problém s kupovaním darčiekov. Presnejšie, je to pre mňa utrpenie. Väčšinou to dopadne dobre (s tým darčekom a spokojnosťou manželky), ale predtým si vytrpím svoje.

Moja milovaná manželka mala aj tento rok narodeniny. V sobotu. Ja som bol celý piatok a v sobotu doobeda služobne preč. Okolo poludnia som sa vracal autom domov. Asi hodinka a pol šoférovania. Sám. Takto to mám celkom rád. Mám čas si po-

premýšľať nad vecami, modliť sa, sledovať prírodu. Keď som nastupoval do auta, bol som dotknutý Duchom Božím. Ten piatok a sobotu som strávil v spoločenstve kresťanov, v modlitbe, vo vyučovaní a rozprávaní o Božích veciach. Ako som naštartoval, urobil celú „predletovú“ prípravu a vycúval, preniesol som sa myslou k cieľu mojej cesty, k môjmu domovu, k mojej rodine a hlavne k mojej „narodeninovej“ manželke. A hneď mi prišlo na um: „Darček! Ty ešte nemáš darček!“ Miernu úzkosť a paniku som sa automaticky snažil zahnať racionálne: „Po ceste je niekoľko obchodných centier, skočím napr. do HyperTesca v Žiline, snáď mi niečo padne do očí.“ V tej chvíli sa ozval Boží Duch. Do mojej mysle vstúpila myšlienka: „Prečo to riešiš takto telesne? Čo keby si to v tomto momente zmenil a obrátil sa na Pána?“ Presne! Ako kresťan môžem predsa veci riešiť duchovne a použiť Božiu moc a Božie dary. Tak som sa začal modliť za poznanie, aký dar mám dať mojej manželke, ktorú milujem. Vo viere, že Ocko v nebi ju miluje, miluje mňa, nás oboch, nekonečne a dokonale. Pozná mňa a pozná aj moju manželku. Vie všetko.

Cesta medzitým ubiehala, auto hltalo kilometre. Pán mi však dal veľmi rýchlu odpoveď. Po chvíli mi to bolo jasné. Prosto svetlo. A mal som z toho radosť. A v mojom srdci bol pokoj. Žiadna úzkosť a strach. Radosť a pokoj.

Dorazil som domov. Osprchoval som sa, prezliekol, pobožkal ženu a deti a bežal ešte na jedno sympóziu, ktorého som sa mal zúčastniť poobede. Nebojte sa, s manželkou sme boli dohodnutí a obaja sme to vnímali ako Božiu vôľu, aby som tam išiel (čo sa po akcii aj potvrdilo). Oslava mala byť až na druhý deň, v nedeľu. Ale aj tak som chcel manželke zablahoželať a dať jej dar-

ček priamo v deň jej narodenín. Tak som jej aspoň povedal, že ju ľúbim, celý deň na ňu myslím a víťazoslávne som dodal, že už mám pre ňu darček.

Po sympóziu som kúpil ružu a niečo sladké, čo viem, že má rada. Po návrate domov som jej zablahoželať a dal jej darček. Bola veľmi prekvapená. Či bola aj spokojná a či to bolo od Pána, si prečítajte v jej svedectve!

Rišo

Keď mi manžel povedal, že má pre mňa vymyslený darček alebo si prípadne môžem vybrať niečo konkrétne, hneď sa mi vybavilo milión vecí, ktoré by som potrebovala, ale nie sú až také nutné k životu. Potom som si ale uvedomila, že naozaj by ma potešilo, keby som si mohla vybrať niečo do záhrady – nejaké dreviny a kvety. To ma hneď aj zarmútilo, keďže viem, ako sme na tom finančne a koľko stoja také „srandičky“. No aj napriek obavám, čo má pre mňa vymyslené, som sa v srdci rozhodla, že chcem prijať jeho dar a dokonca sa chcem z neho tešiť a prijať ho ako prejav jeho lásky.

Bola som prekvapená, keď som videla ružu v jeho rukách a v prvej chvíli mi napadlo, že to veterník je to prekvapenie. Keď však vytiahol peňaženku a povedal mi komentár, myslela som, že odpadnem, že to snáď nie je možné. Daroval mi dosť veľkú sumu, aby som si kúpila niečo do záhrady! Veľmi ma to potešilo.

Ešte som mala obavy, ako zrealizujem nákup rastlín, ale aj o to sa Pán postaral. Ďakujem Bohu za manžela, za to, že bol vnímavý a že sa aj v takejto veci obracia na Boha, že to učí aj mňa a naše deti.

Marta

Strelné modlitby

Dominik Pavol

Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili. (Mt 6, 7-8)

I. História vzniku

Urobiť presný dátum vzniku strelných modlitieb je veľmi zložitá úloha, nakoľko vieme, že v cirkevnej tradícii sa používali už od jej počiatkov. Mnoho svätcov ju odporúča ako prvú pomoc pri poranení duše hriechom a sám Ježiš nás vyzýva takto sa modliť: „Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania.“ (Mt 6,7) Toto Ježišovo odporúčanie takto sa modliť dalo prvotný impulz na praktizovanie tejto formy modlitby.

Najstaršiu zmienku o strelných modlitbách a nábožných povzdychoch máme od východných cirkevných otcov, medzi ktorými najrozšírenejšou a najznámejšou bola „Isusova modlitba“: „Hospodi Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj mja hriš-nah“ čiže „Pane Ježišu Kriste, Synu Boží, zmiluj sa nadou mnou hriš-nym.“ Nie len vo východných mníšskych kláštoroch, ale i v západnej cirkvi,

Strelná modlitba: „Bez hriechu počatá Panna

Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“

mnísi, ktorí nevedeli čítať a ťažko si dokázali zapamätať žalmy, modlili sa strelné modlitby rôznych druhov.

V roku 1830 pri zjavení Panny Márie sestre Kataríny Labouré bola ľuďom daná nová strelná modlitba: „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí

Za strelnú modlitbu sa považuje akýkoľvek výkrik smerujúci k Bohu.

.....
sa k tebe utiekame.“ Tento nábožný povzdych má i hmotnú podobu Zázračnej medaily a o tom vám nijako špeciálne hovoriť nemusím.

Napokon, i svätci našej doby, ako Páter Pio, Matka Tereza, či blahoslavený Ján Pavol II., sa vrelo modlili a odporúčali aj iným modliť sa týmito povzdychmi.

II. Spiritualita a duchovná pod- stata

Strelné modlitby sú vyplnením príkazu Ježiša, ktorý učeníkov, ale aj nás, pobáda k neustálej modlitbe tak, ako to povedal v podobenstve o vdove a sudcovi (Lk 18,1-8).

Sú to krátke zvolania, niekedy nahlas, niekedy ticho vyslovené, inokedy iba v duchu precítené. Majú tú výhodu, že zapadajú do životných udalostí, a preto, že sú krátke, sa nemusíme obávať roztržitosti.

Za strelnú modlitbu sa považuje akýkoľvek výkrik smerujúci k Bohu. Pozrieme sa na malé deti. Keď sa boja, keď potrebujú pomoc, tak kričia: mamí, tatí... Strelná modlitba je to isté. Preto strelné modlitby by mali byť našimi výkrikmi k Bohu, keď potrebujeme pomoc, ale aj prejavmi vďačnosti a lásky v pokojných dňoch duchovného života.

V duchovnom znechutení človek nedokáže vytrvať v modlitbe alebo sa nebudaj modliť ruženec či litánie. Týchto ľudí môže osloviť len krátky zbožný povzdych, akýsi krátkodobý závan pozdvihnúťia svojho srdca k Bohu. Práve tak sa deje v strelných modlitbách, ktoré sú strelnými preto, lebo „strielajú“ jednoduché a krátke modlitby k Bohu, ba i len jednu vetu či slovo.

Sú to krátke – sekundové okamihy, ktoré majú veľký význam. Vo Svätom písme máme príklad mýtnika, ktorý povedal len jednu vetu: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu“ (Lk 18,13) a odišiel domov ospravedlnený. Taktiež zločinec na kríži jedinou úprimnou strelnou modlitbou: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva“ (Lk 23,24) získal miesto v raji.

Jedna veta k Bohu má takú obrovskú silu. Boh veľmi túži, aby sme ho pozývali do našich činností a ak v našom srdci vidí prosbu, odpovedá.

Svätý páter Pio píše Raffaeline Cerase v liste zo 17. decembra 1914 o strelnej modlitbe toto: „Nikdy nedopusťte, aby ste sa tak ponorili do nejakej činnosti, že by

ste kvôli tomu zabudli na Božiu prítomnosť. Je vhodné prednášať strelné modlitby, ktoré sú ako šípy, ktoré zraňujú Božie srdce a vzbudzujú Boha k tomu, aby nám pomohol. Je to nezvyklé, ale musím podotknúť, že tieto modlitby v určitom slova zmysle Boha zaväzujú k tomu, aby nám pomohol svojou milosťou.“

V prípade strelných modlitieb sa vyplňuje životná múdrosť: „Ak my urobíme k Bohu jeden malý krôčik, potom Boh k nám urobí sto veľkých skokov.“

Spiritualita a samotná duchovná podstata strelných modlitieb je zakorenená v tom, že nám pomáhajú riešiť situácie, v ktorých sa nachádzame počas dňa. Dávajú nám odpoveď na otázky. Vrhajú nám svetlo. Takto nám dávajú veľa síl čerpať denne z Božieho slova. Môžu pre nás byť

veľkou pomôckou aj pri večernom spytovaní svedomia.

Jednoducho povedané, cez tieto modlitby sme neustále napojení na Ježiša Krista, darcu života a každého šťastia, nech robíme čokoľvek a nachádzame sa kdekoľvek.

III. Rady do praxe

Prax tejto modlitby je veľmi jednoduchá. Počas celého dňa, či už cestujeme do školy alebo stojíme v rade s nákupom pri pokladni, v srdci si opakujeme určitý povzdych. Treba využívať každú chvíľu na toto osobné stretnutie s Pánom. Môžu to byť úryvky z Písma, vlastné zvolania alebo používané Cirkvou:

- „Pane, zachráň nás, hynieme!“
- „Všetko pre teba, Najsvätejšie Srdce Ježišovo!“
- „Pán môj a Boh môj!“
- „Bože, príď mi na pomoc.“
- „Ježiš, Mária, milujem Vás!“
- „Ježišu, priateľu (Spasiteľu, Vykupiteľu...), pomôž!“

• „Svätý Jozef (Krištof, František,...), oroduj za nás!“

• „Mária, Pomocnica kresťanov, oroduj za nás!“

• „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“

• „Sláva Ti, Bože, že nás tak miluješ!“

• „Chvála Bohu!“ „Vďaka Bohu!“ - toto síce často používame, ale zabúdame na význam týchto slov a hovoríme to tak samozrejme.

Vždy, keď si spomenieme na toto bohatstvo, ktoré nám Cirkev ponúka, majme na mysli slová Pána Ježiša: „Lebo každý, kto prosí, dostane, kto hľadá, nájde a kto klope, tomu otvorí.“ (Lk 11,10)

Prajem všetkým nám, aby sme si uvedomili silu tejto modlitby, nanovo objavili jej krásu i hĺbku a s radosťou ju uvádzali do praxe v každodennom živote, veď my ZMM-áci to dobre poznáme: „Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“

(Obrázky: internet)

*„Lebo každý, kto prosí,
dostane, kto hľadá, nájde
a kto klope, tomu otvorí.“*

(Lk 11,10)

MI. SE. VI?

p. Pavol Noga, CM.

MI.SE.VI? A to je čo? Možno aj ty alebo možno ste viacerí v ZMM, ktorí máte taký pocit, že akosi ten váš život, vaše vzťahy, vaše prežívanie viery a váš vek sa dostávajú do momentu, kedy potrebujú nejaký nový impulz. No a na to sa v tomto období na Slovensku rozbieha projekt MISEVI (vincentskí laickí misionári), čiže zakladá sa nová vetva Vincentskej rodiny, ktorá dáva odpoveď pre tých, ktorí sa hľadajú a chcú dať odpoveď na tieto svoje otázky. Tu je tá konkrétna ponuka.

V čom spočíva? Dáva možnosť mladým ľuďom (nielen) zo ZMM, ktorí cítia misijné volanie stať sa misionármi. No ale takými laickými, čiže nielen ísť ako dobrovoľník na pár mesiacov niekam von na misie, mať peknú skúsenosť a koniec, ale ponúka životnú voľbu, životný štýl. Teda ísť na misie na pár rokov (samozrejme, po patričnej príprave, inak, už sme ju začali) a žiť tam v laickej komunite s inými mladými, spolupracovať s kňaz-

mi a sestrami na konkrétnych misijných projektoch. Zároveň je to čas, ktorý ti pomôže aj k tomu, aby si sa vedel správne rozhodnúť, aké sú Božie plány s tebou... buď v rodine alebo v povolání.

Výhoda MISEVI je aj v tom, že tam sa to všetko nekončí. Keď sa človek vráti do svojej krajiny, tak MISEVI mu pomôže znovu adaptovať sa na novú realitu, pomôže mu pri hľadaní práce a hlavne, ponúkne mu spoločenstvo, ktoré ho bude podporovať a snáď žiť svoje misijné poslanie aj tu na Slovensku, v nejakej laickej komunite, a tak pomôcť aj Cirkvi na Slovensku.

Ako to hovorí aj pápež František, budúcnosť

Cirkvi patrí laikom a my ako Vincentská rodina chcem prispieť týmto svojím kúskom, volajme ho MISEVI, do tejto mozaiky.

Odporúčam túto novú vetvu VR do vašich modlitieb a ak ťa to možno nejako oslovilo, nájdeš nás na: misevi.slovakia@gmail.com, alebo na Facebooku: MiSeVi Slovakia.

Azúrový drahokam

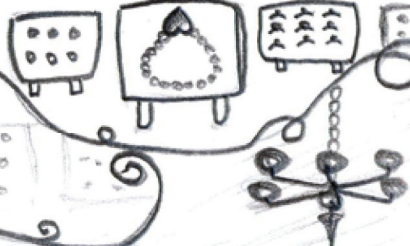
Klenotník sedel za písacím strojom a roztržito pozeral cez výklad svojho elegantného obchodu.

Akési dievčatko sa priblížilo k obchodu a pritlačilo noštek na výklad. Jeho nebesky modré oči zažiarili, keď videlo vyložené klenoty.

Rozhodne vstúpilo a prstom ukázalo na skvostný tyrkysovomodrý náhrdelník.

Je pre moju sestru.
Môžete mi ho zabaliť ako dar?

Kolko máš
peňazí?

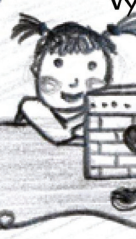
Dievčatko sa bez zaváhania postavilo na špičky, položilo na stôl drevenú škatuľku, otvorilo ju a vysypalo.

Vypadla z nej nejaká malá bankovka,
za hrsť mincí a zopár mušlí
a figúrok.

Stačí to? Chcem dať staršej
sestre nejaký dar. Odkedy
nemáme mamu, robí nám
mamu ona.
A nemá ani

chvíľu času pre seba. Dnes má narodeniny.
Tento drahokam má takú istú farbu ako jej oči.

Muž starostlivo zabalil puzdro do nádherného
červeného papiera.

Vezmi si ho a opatrne
si ho odnes.

Dievčatko hrdo odišlo
s balíčkom v ruke
ako s trofejou.

Asi o hodinu vstúpilo do klenotníctva pekné dievča s účesom medovej farby a nádhernými belasými očami. Rozhodne položilo na pult balíček, ktorý tak starostlivo urobil klenotník a spýtalo sa:

Tento náhrdelník bol
predaný tu?

Áno, slečna.

A čo stál?

Ceny v mojom obchode sú dôverné.
Týkajú sa jedine môjho klienta a mňa.

Klenotník vzal puzdro
a zatvoril ho aj so
vzácnym obsahom.
Znova ho zabalil ako dar
a podal ho dievčaťu.

Moja sestra však
mala len pár
drobných. Nemohla
zaplatiť za taký
náhrdelník.

Vaša sestra zaplatila.
Zaplatila najvyššiu
cenu, akú niekto
môže zaplatiť.
Dala všetko, čo mala.

Boh tak miloval svet, že dal
svojho jednorodeného Syna,
aby nezahynul nik, kto v neho
verí, ale aby mal večný život.

(Jn 3,16)

Anjeličkovia si mierne vydýchli a triedny učiteľ pustil k slovu príslušného pána učiteľa. Dnes bola na pláne ako prvá hodina Prírodopisu. Učiteľ František chcel hovoriť predovšetkým o morskom svete a o rybách. Rozprával anjeličkom čo za zvláštne stvorenia to sú, že ako jediné nezahynuli pri potope sveta a dokonca, že mali veľký význam aj v pláne spásy. „Náš Viceriaditeľ, Ježiš Kristus, použil na čo najlepšie „chytanie ľudí“ práve ryby a aj tých, ktorí ich chytajú, teda rybárov...“ Vtedy mu do reči skočil anjelič Zvedko: „Pán učiteľ a koho vlastne Pán Ježiš z rybárov zavolať?“ Učiteľ František mu odpovedal: „No, Pán Ježiš si povolal na náročnú službu rozširovania jeho lásky vo svete viacerých rybárov, ale tým najvyšším z nich bol sv. Peter. Jemu Pán Ježiš odovzdal aj kľúče od nášho kráľovstva a ustanovil ho za jeho zástupcu na zemi. Po ňom už nasledovali jeho ďalší spoločníci...“ pán učiteľ ani nestihol dohovoriť, keď

sa zrazu otvorili dvere a do triedy vstúpil vysoký starší muž. I keď sa jeho pohľad spočiatku zdal anjeličkom prísny, jeho jediným úsmevom všetky ich obavy pominuli. V ruke držal veľký blok, pero a plné vrecko cukríkov. Postavil sa doprostred triedy a začal: „Dobrý deň, moji milí anjeličkovia. Po dlhom prosíkaní Pána Riaditeľa dostal som túto milú ponuku, aby som k vám prišiel presvedčiť sa, či ste naozaj takí šikovní, ako mi to o vás všetci hovoria. Vedzte, že určite vás nechcem strašiť. A aby ste sa so mnou aspoň trochu spriatelili, priniesol som vám malú posilu pre vaše brušká, aj pre mozgy. Viem, že ma isto nesklamete. Len tu budem tichučko sedieť a pozorovať ako vám to ide. Teším sa na príjemne strávený čas vo vašej spoločnosti“ dopovedal a každému z anjeličkov dal jeden sladký cukrík. Bol neskutočne dobrý. Potom si sadol za najmenší stolík v triede a ticho počúval ako pán učiteľ vysvetľuje látku. Ten pokračoval v rozbehnutej téme o rybárčení, rybároch a aj o nástupcoch sv. Petra. Keďže anjeličkov veľmi zaujímali títo ľudia, priniesol im aj pár obrázkov, kde boli tí najznámejší z nich. Naraz si anjeličci všimli niečo nezvyčajné. Pán učiteľ František vytiahol jeden obrázok, na ktorom bol starý

Anjeličkovia zostali ako obarení. Takúto významnú návštevu mali vo svojej triede??? Nemohli tomu uveriť. Aj keď sa pán učiteľ František snažil pokračovať ďalej v látke, očka malých nezbedníkov sa stále viac a viac obracali na pána inšpektora.

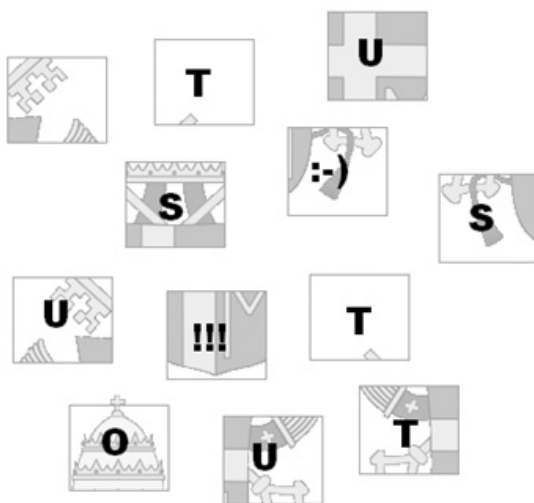
Tak veľmi ich zaujal. Mali tisíce otázok, ktoré sa ho chceli spýtať. Inšpektor si to hneď všimol. Preto navrhol pánu učiteľovi, že by zvyšok hodiny mohol odučiť sám a on nech si dá nejakú dobrú malinovku a tak sa oddýchne si. Pán učiteľ nenamietal, a tak sa diskusia mohla začať. Anjelici zahrnuli nového pána učiteľa otázkami odkiaľ je, ako sa stal kňazom, či sa mu ako zástupcovi sv. Petra dobre pracovalo na zemi a či je šťastný, že je tu teraz s nimi. Pán inšpektor im porozprával o svojej domovine – Poľsku, o tom ako musel prežívať 2. sv. vojnu, že aj ona napomohla k tomu, aby sa stal kňazom a dokonca zástupcom Pána Ježiša na zemi. Hovoril: „Miloval som svet, kým som bol ešte tam. Každú voľnú chvíľku som strávil na lyžiach, zákusky – to bola moja radosť, ale ešte viac som mal rád mladých ľudí a veril som im. Hovoril som im stále, že oni sú budúcnosťou tohto sveta a verím, že som sa nemýlil...“

Pokým ešte hovoril, vošla do triedy pani zástupkyňa a pánu inšpektorovi priniesla zabudnutú tašku, ktorú si nechal v kabine. Vedela, že tam má všetky dôležité papiere, ktoré musí na konci inšpekcie odovzdať Pánu Riaditeľovi. Keď ju pán inšpektor uvidel, veľmi sa jej potešil a porozprával sa s ňou. Anjeličkovia si to hneď všimli a len čo odišla, spýtali sa ho: „Vy poznáte aj našu pani zástupkyňu? Ste dobrí priatelia?“ „Jááj, moji malí, my dvaja sme tí najlepší priatelia. Veď povedzte, koho by Panna Mária nemala rada.? Aj mňa na zemi každú chvíľu ochraňovala, sprevádzala ma na každom kroku, dokonca mi pomáhala pri všetkých vážnych rozhodnutiach. Aj preto som sa už tam rozhodol, že nech sa stane čokolĕvek, nech mi príde do cesty akákoľvek prekážka, vždy ju budem mať vo svojom srdci a budem o jej láske k ľuďom rozprávať každému. To bolo aj heslo, ktoré som si dal po tom, ako som sa stal Ježišovým zástupcom“ povedal a zamyslene sa pozrel do stropu. Anjeličkom veľa nebolo treba a hneď spustili ďalšiu hŕbu otázok: „A čo je to erb? A ako vyzerá? A to heslo, to ste používali stále???“

Pán inšpektor nevedel, na ktorú otázku má skôr odpovedať, no tá posledná ho zaujala najviac: „Viete, heslo alebo motto, je nejaká veta, ktorú keď si človek zvolí, mala by ho sprevádzať stále v myšlienkach, aj v konaných skutkoch. No a ja som si pre svoje pôsobenie zvolil vetu, v ktorej som sa rozhodol Panne Márii odovzdať celý svoj život a povedať, že som celý len jej.“ „Waaw!!!“ kričali anjeli jeden cez druhého. „A aká to bola veta?“ pýtali sa. Pán inšpektor začal byť znovu tajnostkársky a anjelikom len povedal: „Moji milí, to je hádanka pre vás. Ak správne poskladáte tieto puzzle a spojíte písmenká v nich, zistíte, aká veta bola pre mňa hnacím motorom na zemi.“

No a tu prichádzame opäť k vám kamaráti. Anjeli si s týmto rébusom trošku nevedia dať rady. Pokúste sa pomôcť im a istotne sa aj oni za to odvdčia vám.

Tak čo, kamaráti, páči sa vám motto nášho pána inšpektora? Však je nádherné? Dajme si aj my toto predsavzatie všetko robiť s našou Mamičkou Máriou. Patrime jej úplne celý a ja verím, že dokážeme v tomto svete robiť zázraky a dokonca si myslím, že Mamička z nás bude mať veľkú radosť.

Čas nám rýchlo letí a my sme na konci prvej hodiny. Čo bude na ďalšej, to sa nechajte prevapíť. Teším sa na vás nabudúce. (Obrázky: internet)

Mobil na nesprávnom mieste

Lucia Froncová

Mobil. Malá vecička, bez ktorej si už nik z nás nevie svoj život ani len predstaviť. Slúži nám na to, aby sme sa spojili kedykoľvek so svojimi blízkymi, zachytili zaujímavé momenty a mohli vybaviť milióny dôležitých vecí. Mobil sa stáva pomaly pravou rukou každého človeka. Ale je vhodné, ak začne mobil zvonit' uprostred svätej omše?

Myslím, že za všetkých normálne zmýšľajúcich veriacich môžem jasne na túto otázku odpovedať NIE!!! Mobil nemá čo

***Svätá omša má byť chvíľa,
kedy by sme mali zabudnúť
na život „tam vonku“***

.....

robiť na svätej omši! Človek si to neuvedomuje, ale i týmto spôsobom narúša hlavnú podstatu sv. omše, a to je Eucharistia, kedy sa Pán zosobňuje v chlebe a víne a na tento moment by sme mali byť sústredení.

Svätá omša má byť chvíľa, kedy by sme mali zabudnúť na život "tam vonku", všetok chaos a povinnosti a vnímali prítomnosť Ježiša Krista v Božom chráme a naše osobné stretnutie s Ním. Vtedy existujeme len my a Kristus, nik iný. A obzvlášť nepríjemné je, keď mobil niekomu zazvoní v momente, keď sa číta Božie slovo, lebo sa to nedá neregistrovať. Po-

tom aj ľudia sú vyrušení, a tak pripravení o myšlienky, ktoré nám do života dáva Božie slovo.

Uvedomme si, čo sa deje na omši. Je to čas, kedy sa stretávame s Kristom v Eucharistii a už len preto sa oplatí obetovať tú polhodinku bez mobilu a bez chaosu moderného sveta, aby sme si to s čistou dušou a sústredeným srdcom mohli vychutnať, sústrediť sa a čerpať pokoj a Božiu lásku. Boh sa o nás vždy postará, len by sme mu mohli venovať viac času a uvedomovať si podstatu sv. omše, kedy je Kristus tak blízko – je v každom z nás.

Angličtina ako ju nepoznáte

Lucia Ondrejková

Ahojte, ZMM-áci! Opäť sa ku vám prihovám mojou tradičnou rubrikou angličtiny. Tentokrát som si pre vás prichystala prvú časť svätej omše, samozrejme, v anglickej verzii. Možno sa niekomu z vás stane, že sa dostanete na svätú omšu v angličtine, a preto sa vám anglické formuly svätej omši môžu zísť. V tomto čísle vám predstavím úvodné obrady a na pokračovanie sa môžete tešiť v budúcom čísle. Good luck and enjoy!

Introductory Rites

Priest: In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit.

All: Amen.

Priest: The grace of our Lord Jesus Christ and the love of God and the fellowship of the Holy Spirit be with you all.

All: And with your spirit.

Priest: My brothers and sisters, let us acknowledge our sins, and so prepare ourselves to celebrate the sacred mysteries.

Úvodné obrady

Kňaz: V mene otca I Syna I Ducha Svätého.

Všetci: Amen.

Kňaz: Milosť nášho Pána Ježiša Krista a láska Boha Otca i spoločenstvo Ducha Svätého nech je s vami všetkými

Všetci: I s duchom tvojím.

Kňaz: Bratia a sestry, uznajme svoje hriechy, aby sme mohli s čistým srdcom sláviť sväté tajomstvá.

All: I confess to almighty God,
and to you, my brothers and sisters,
that I have greatly sinned
in my thoughts and in my words,
in what I have done,
and in what I have failed to do;
through my fault, through my fault,
through my most grievous fault;
therefore I ask blessed Mary ever – Vir-
gin, all the Angels and Saints, and you, my
brothers and sisters, to pray for me to the
Lord our God.

Priest: May almighty God have mercy on
us, forgive us our sins, and bring us to
everlasting life.

All: Amen.

Priest: Lord, have mercy.

All: Lord, have mercy.

Priest: Christ, have mercy.

All: Christ, have mercy.

Priest: Lord, have mercy.

All: Lord, have mercy.

All: Glory to God in the highest,
and peace to people of good will.

We praise you, we bless you, we adore
you, we glorify you, we give you thanks
for your great glory. Lord God, heavenly
King, O God, almighty Father.

Lord Jesus Christ, only Begotten Son,
Lord God, Lamb of God, Son of the
Father,

you take away the sins of the world, have
mercy on us; you take away the sins of the
world, receive our prayer;

you are seated at the right hand of the
Father, have mercy on us.

For you alone are the Holy One, you alone
are the Lord,

You alone are the Most High, Jesus Christ,
with the Holy Spirit, in the glory of God
the Father. Amen.

Všetci: Vyznávam všemohúcemu Bohu
i vám bratia a sestry,
že som veľa zhrešil,
myšlienkami, slovami,
skutkami a zanedbávaním dobrého.

Moja vina, moja vina, moja preveľká vina.
Preto prosím blahosladenú Máriu,
vždy Pannu, všetkých anjelov a svätých,
i vás bratia a sestry, modlite sa za mňa
k Pánu Bohu nášmu. Kňaz: Nech sa zmi-
luje nad nami všemohúci Boh, nech nám
hriechy odpustí a privedie nás do života
večného.

Všetci: Amen.

Kňaz: Pane, zmiluj sa.

Všetci: Pani, zmiluj sa.

Kňaz: Kriste, zmiluj sa.

Všetci: Kriste, zmiluj sa.

Kňaz: Pane, zmiluj sa.

Všetci: Pane, zmiluj sa.

Všetci: Sláva Bohu na výsostiach
a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.

Chválime Ťa, velebíme Ťa, klaniame sa ti,
oslavujeme Ťa, vzdávame ti vďaky,
lebo veľká je sláva tvoja, Pane Bože, Kráľ
nebeský, Boh Otec všemohúci.

Pane, Ježišu Kriste, ty jednorodný Syn,
Pán a Boh, Baránok Boží, Syn Otca:

Ty snímaš hriechy sveta, zmiluj
sa nad nami.

Ty snímaš hriechy sveta,
prijmi našu úpenlivú prosbu.

Ty sedíš po pravici Otca, zmiluj sa nad
nami.

Veď len ty si Svätý, len ty si Pán, len ty
si Najvyšší, Ježišu Kriste,

s Duchom Svätým v sláve Boha Otca.
Amen.

Sergio Rubin, Francesca Ambrogettiová:

Pápež František (Rozhovory s Jorgem Bergogliom)

Daniel Hrenák

Okolo pápeža Františka je v súčasnosti veľký „hype“. Denne je možné vidieť (minimálne u facebookových priateľov) fotografie, na ktorých vôbec nepôsobí okázalo a neprístupne alebo čítať jeho myšlienky a vyjadrenia, ktoré sú prijímané pozitívne nielen kresťanmi. Je za tým iba práca veľmi schopného marketingového guru, ktorý vie, ako pracovať so sociálnymi sieťami? Ved predtým, ako sa stal pápežom, o ňom nebolo v médiách ani počuť... alebo bolo?

Názov knihy je trochu zavádzajúci. Nie je o pápežovi Františkovi, ale o Jorgem Bergogliovi, arcibiskupovi v Buenos Aires. Prečo je to rozdiel? Pretože arcibiskup sa zaoberá väčšinou životom svojej krajiny a diecézy, no pápeža ťažia a tešia starosti a radosti Cirkvi po celom svete. Autori, ktorí žijú v Argentíne sa rozprávali s argentínskym arcibiskupom a občas o témach, ktoré sú skôr bližšie obyvateľom Argentíny ako zvyšku sveta. Určite to ale nie je dôvod na to, aby

ste túto knihu nečítali. Len tomu treba prispôsobiť očakávania.

Čo všetko vieme o pápežovi Františkovi? Dalo by sa povedať, že z médií už takmer všetko. Ale je rozdiel, keď o ňom čítame sprostredkované informácie a keď si prečítame priamo jeho slová.

Spoznávanie človeka je úzko späté s jeho výpoveďami, zážitkami, určite by sa za najsilnejšie obdobie človeka dalo považovať práve detstvo či dospievanie, ako časť, ktorá so sebou prináša, najpodstatnejšie či najovplyvňujúcejšie momenty života. Preto aj kniha začína spomínaním pápeža Františka na svoje detstvo a príchod jeho rodiny do Argentíny (Bergogliovci sú pôvodom z Talianska). Spomí-

na na svojich rodičov a starých rodičov, na to, ako prijali jeho rozhodnutie stať sa kňazom, na roky v seminári a počas štúdií v Európe, až postupne sa dostáva do doby, keď bol menovaný ako pomocný biskup v Buenos Aires. Jeho osobnosť

PÁPEŽ FRANTIŠEK

Rozhovory s Jorgem Bergogliom

Sergio Rubin
Francesca Ambrogettiová

nlb

ľudskosti sa prejavila aj v jeho odpovediach, keď na otázky reagoval rozumne, autenticky, bez akéhokoľvek zveličovania. Nevyzdvihol seba samého, ale skôr okolnosti, Božiu pomoc a veľkú úlohu ľudí vo svete. Všetko je zachytené v skromnosti a pokore s vedomím, že ak bolo niečo dobré, nebola to iba jeho zásluha.

Vo svojich odpovediach niekoľkokrát naznačil silné puto k Argentíne, ktorá bude už navždy jeho domovom. Vyjadruje svoje obavy o jej budúcnosť, no taktiež má záujem podieľať sa na zmene

a riešení vnútropolitických či morálnych otázok v krajine. Hoci históriu Argentíny poznám skutočne len minimálne, z Bergogliovho rozprávania mám aspoň o niečo lepšiu predstavu o jej vážnych problémoch v minulosti.

O tom, že pápež František v súčasnosti patrí medzi TOP osobnosti sveta sa nemusíme dohadovať. Ako sa tam ale dostal? Iba tým, že sa stal pápežom? Vôbec nie. Pomohlo to iba tomu, že si ho všimol celý svet. V Argentíne bol „za hviezdu“ už predtým. A pritom nemá žiadne hviezdne maniere. Správa sa stále tak, ako sa správal aj v časoch, keď bol ešte „len“ kňazom či neskôr kardinálom.

Jeho sebakritické vyjadrenia sú príkladom pre zrelého kresťana:

„Nechcem sa chváliť, ale je pravda, že som hriešnik, ktorého Božie milosrdenstvo mimoriadne milovalo.“

Okrem potreby pracovať (lebo „práca dáva človeku význam“), zdôrazňuje nutnosť vykročiť ľuďom v ústrety a nutnosť nastoliť kultúru stretnutia. Tieto dve témy

sú pilierom jeho odpovedí vo všetkých kapitolách knihy.

Pre médiá sú momentálne najdôležitejšie otázky týkajúce sa homosexuálnych manželstiev, prešľapov cirkvi a podobných tém, ktoré poznáme z bulváru. Vyskytujú sa aj v tejto knihe. A ako na ne arcibiskup Bergoglio odpovedal? Úprimne,

bez diplomatickej snahy zakryť pravdu o chybách a hlavne, v súlade s kultúrou stretnutia, ktorú šíri. Pápež František je osobnosť, o ktorej vyjde ešte veľké množstvo kníh, filmov a novinových

článkov. Dennodenne môžeme o ňom čítať, zdieľať inšpiratívne príbehy a obrázky, ale aktívny prístup v živote je to, čo by ho potešilo najviac. Učiť nie iba slovami, ale hlavne skutkami.

„Nechcem sa chváliť, ale je pravda, že som hriešnik, ktorého Božie milosrdenstvo mimoriadne milovalo.“

Hodnota spoločenstva

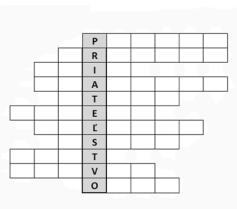
Hana Gvozdjaková

Keďže sa nám občas stane, že zabúdame, akú hodnotu v našich životoch naše spoločenstvo ZMM má, rozhodla som sa pripraviť si i pre našich mladých stretko na také vnútrostretkové povzbudenie a rada sa podelím i s ostatnými animátormi, ktorí práve hľadajú tému na svoje ďalšie stretko. Je to skôr opis, ako prebiehalo to naše a je mienené len ako inšpirácia, animátori sa nemusia pridržať každého bodu.

Stretko sme začali úvodnou modlitbou – desiatkom za naše spoločenstvo ZMM.

Potom nasledovala prvá aktivítka, ktorou mladých uvedieme do témy. Pripravíme si krížovku, v ktorej má vyjsť slovo PRIATELSTVO (alebo i iné slovo, ktoré súvisí s témou stretku). Ja som pri jej zostavovaní postupovala tak, že jednotlivé otázky sa skoro vždy týkali buď nejakého člena spoločenstva, alebo nejakých všeobecných náboženských vedomostí. Na začiatku rozdelíme mladých na tímy – podľa počtu mladých na stretku. Keď bude mať každý tím tajničku pred sebou, môže sa začať vyplňanie. Je to

v podstate ako taká mini súťaž. Pravidlom je, že písať môže iba jeden člen tímu a spolupracovať musia všetci.

jomné zdieľanie sa, ktoré môže animátor začať otázkami čo mladých na daných veršoch zaujalo, čo ich najviac oslovilo, čo si o nich myslia a pod.

Po krátkej diskusii nasleduje ďalšia aktivítka, pri ktorej mladých rozdelíme do dvojíc – najlepšie je dať do dvojíc mladých, o ktorých viete, že napríklad majú medzi sebou nejaký spor alebo to medzi nimi akosi škripe. Ak takýto problém vo vašom stretku nie je, tak to je super a môžete mladých rozdeliť ako chcete :). Každá dvojica si nájde vlastný priestor v rámci miestnosti a sadnú si jeden oproti druhému. Animátor prečíta nasledovné otázky, nad ktorými sa majú všetci za-

myslieť a odpovede na ne povedať jeden druhému v rámci dvojice, pričom by sa mali pozeráť jeden druhému do očí a ak chcú, môžu si držať i ruky.

Otázky sú:

- 1) **Čo mám na tom druhom rád/rada?**
- 2) **Za čo som mu/jej vďačný/á?**
- 3) **Čo pekné sme spolu prežili a budem si to navždy pamätať?**

Po tejto aktivítke som sa mladých spýtala, ako sa cítili počas odpovedania, či to bolo pre nich príjemné alebo naopak, vôbec im to nesedelo a cítili sa nesvoji. Nemusí sa to zdať, ale u nás na stretku sa pri tejto aktivite objavili i slzy :).

Nasledovalo prečítanie príbehu od Bruna Ferrera s názvom **Vytesané do kameňa**.

Dvaja kamaráti sa vydali cez púšť. Predtým sa ale pohádali a jeden z nich dostal facku od toho druhého. Dotyčný, než by niečo povedal, zohol sa a napísal prstom do piesku: „Dnes mi môj najlepší priateľ dal facku.“

Putovali ďalej. Došli ku krásnej oáze s jazierkom. Rozhodli sa, že sa okúpu. Ten, ktorý dostal facku, sa začal topiť, ale ten druhý ho zachránil, vytiahol z vody. Keď sa prebral, vytesal do kameňa: „Dnes mi

môj najlepší priateľ zachránil život.“

Kamarát sa ho pýta: „Keď som ťa uderel, napísal si to len do piesku a tentokrát si to vytesal do kameňa. Prečo?“

Odpovedal: "Vieš, keď mi niekto ublíži, píšem to len do piesku, aby vietor tieto riadky odfúkol na znak odpustenia. Ale keď mi niekto pomôže, vytesám to do kameňa, aby to tam ostalo naveky.“

Nauč si svoj žiaľ a svoje krivdy písať len do piesku a svoje šťastie do kameňa!

(Z knihy Bruno Ferrero: Malé príbehy na potešenie duše, vydavateľstvo Don Bosco)

Tento príbeh je podľa môjho názoru veľmi inšpiratívny a našim mladým sa tiež veľmi páčil, veľmi radi sa pozdieľali o tom, ako by mohli myšlienku tohto príbehu aplikovať do svojho života, do svojich vzťahov a taktiež radi odpovedali na otázky čo ich na príbehu osvojilo alebo či by konali rovnako, ako dotyčný kamarát v príbehu.

.....

Nasledujú viaceré aktivity, každá s cieľom umocniť v mladých, že dar spoločenstva je naozaj veľkým darom a že spoločenstvo je kameň, o ktorý sa môžu neustále oprieť. Mladým rozdáme perá a každý dostane čistý papier. Prečítame im nasledovné otázky, ktoré si na papier napíšou.

1) Čo mi napadá pri slove priateľstvo? Čo pre mňa znamená priateľstvo? Čo pre mňa znamená moje ZMM spoločenstvo?

2) Dokážem odpustiť svojim blíznym alebo ako riešim konflikty? Myslím si, že je lepšie sa o probléme s dotyčným pozhovárať alebo problém odignorovať, utuľtať a s danou osobou sa nebaviť a vymazať ju zo svojho života?

Potom dáme mladým 10-15 minút na napísanie odpovedí. Až keď skončili s písaním im povieme, aby si daný papier odložili doma na miesto, kde trávia veľa času a poprosíme ich, aby sa k nemu každý deň počas nasledujúceho týždňa vracali, stačí i na jednu minútku, ale podstatné je, aby si odpovede prečítali, poprípade doplnili. Je úplne skvelé, ak ste so svojimi mladými v kontakte cez sociálne siete alebo cez email. V takomto prípade môžete spraviť to isté, čo ja, a teda každý deň im posilať niečo, čo súvisí s témou priateľstvo - napr. citáty, rôzne príbehy či zamyslenia. (Ja som napríklad pridala citát od otca Kuffu: "Odpustiť nepriateľom je najťažšie, ale tam začína kresťanstvo." alebo Desatoro priateľstva - nájdete ho tu: <http://ruksak.sk/priatelstvo1.htm>).

.....

Pre ďalšiu aktivitu je potrebné si dopredu nachystať malé papieriky, na ktorých budú napísané slová, ktoré súvisia s témou priateľstvo, papieriky budú zložené a každý mladý si vyťahne jeden papierik. Slovo si prečíta, no neukáže ho ostatným, pretože jeho úlohou bude zahrať dané slovo pantomimicky ostatným a tí ho majú uhádnuť. Slová na papierikoch môžu byť napríklad: hnev, láska, kamarát, ochota, radosť, núdza, úsmev, objatie, odpustenie, uzmierenie, opora, kompromis, tolerancia a pod.

.....

Na poslednú aktivitu si bude treba nachystať buď nejaký obrázok alebo puzzle. Obrázok je potrebné si rozstrihať na časti (čím viac častí je, tým lepšie) – tak, aby sa mohli rozdeliť medzi mladých. Ja som použila fotku nášho spoločenstva, ktorá bola spravená ako puzzle. Každý dostal rovnaký počet dielikov. Ich úlohou bolo poskladať daný obrázok dokopy, pričom sa nemohli medzi sebou vôbec rozprávať, dorozumievať sa mohli len očným kontaktom alebo posunkami. Ďalšou podmienkou bolo, že ak našli miesto, kam ich dielik patrí, mohol ho tam za nich dať len niekto iný. Táto aktivita je skvelá na vzájomnú spoluprácu a umocnenie tímového ducha, lebo

len tým, že budú spolupracovať a budú vnímaví, dosiahnu poskladanie celého obrázka. Keď je obrázok hotový, môže sa opäť animátor mladých spýtať, či bola pre nich aktivita ťažká alebo ako sa im na vzájom spolupracovalo.

.....

Toto stretko mne osobne prinieslo ako animátorke veľkú radosť, pretože som mohla sama pocítiť, že naše ZMM spoločenstvo stojí na pevnej skale a že ho tvoria nádherní mladí ľudia. Zakončili sme ho modlitbou a spätnou väzbou, čo sa mladým páčilo/nepáčilo.

Prajem vám príjemné stretkovanie :).

Neveríš v zázrak?

Milan Miško

Neveríš v zázrak?
Prečo?
Veď stále je tu niečo
a možno to tvojmu srdcu chýba
možno taký svet a možno obraz iba.

Neveríš v zázrak?
Prečo?
Nemáš príčiny?
Vieš ako vyzerá vzor pavučiny?
Vieš ako vyzerá farba morí?
Videl si niekedy čo dokážu hory?

Neveríš v zázrak?
Prečo?
Veď stále je tu taká chvíľa,
Videl si, keď húsenica sa mení v motýľa?
Orientáciu slepého
alebo úsmev dieťaťa malého?

Neveríš v zázrak?
Prečo?
Myslíš, že to nie je dobrý nápad?

Videl si niekedy slnka východ alebo zá-
pad?
Alebo horský vodopád?

Myslíš, že zázrak sa ťa nedotýka?
Videl si niekedy sfarbenie kolibríka?
Videl si, čo dokáže psík keď je malý?
Vieš, aké tvary majú skaly?
Alebo keď v lad sa mení voda?
Myslíš, že to nie je zázrak?
Škoda.

Ako môžeš neveriť?
Videl si niekedy niekoho odpustiť?
Že v láske na seba nedajú dopustiť?
Že dá sa piť z vodného horského prame-
ňa?
Videl si niekedy mocného jeleňa?
Čo i len z jedného tohoto obrázka
vytvára sa mi len jediná otázka:
Stále neveríš v zázrak?

OS Rajec

Duchová obnova - 2. - 4. máj
Tvorivé dielne - 14 jún
Letný tábor - 7. - 11. júl
Športový deň (Malé Lednice) - 11. august
Športový deň (Poruba) - 12. august
Športový deň (H. Vadičov) - 25. august
Duchovná obnova 12. - 14 december

OS Hlohovec

Duchovná obnova - august
Víkendový tábor - 15. - 17. august
Bodka za prázdninami - 30. august

ZMM podujatia

OS Bratislava

Duchovná obnova - 16. - 18. máj
Farský deň - apríl/máj
Katarínska zábava - november

OS Levice

Tvorivé dielne - máj
Letný tábor - 4. - 8. august
Letný tábor - 11. - 15. august

Nitra: 25. - 28. 7. 2014

OS Dolný Kubín

Tvorivé dielne - 22. jún
Noc čítania Biblie - 27. - 28. jún
Spoznaj krásy Slovenska - 13. júl
Púť do Turzovky - 27. júl
Tábor Habovka - 16. - 23. august
Tábor Biely Potok - 28. júl - 1. august
Potulky po Slovensku - 30. august
Športový deň - 28. september

OS Košice

Tvorivé dielne - máj/jún
FCB (fajne ci budze) - august
Letný tábor - mladší - júl/august
Letný tábor - starší - júl/august
Prímestský tábor - júl/august
Vincolympiáda - obl. kolo - október
Vincolympiáda - reg. kolo - október

v roku 2014

OS Lendak

Športový deň Plaveč - máj/jún
Športový deň Plavnica - máj/jún
Výlet do Tatier - máj/jún
Športový deň Bijacovce - júl/august
Športový deň Stará Lubovňa - september
Športový deň s Máriou a s úsmevom - august/september
Tvorivé dielne - máj /jún
Duchovný tábor -júl/august
Čas plný smiechu a lásky - júl/august
Spolu a zdravo - spoločný výlet - september/október
Vincolympiáda - oblastné kolo - október
Vincolympiáda - regionálne kolo - október

ugust
. august

NITRA

25.-28. 7.

2014

Nebojte sa!

ZLET 2014

BOH / MODLITBA / SPOLOČENSTVO

PRIATELIA / WORKSHOPY

PREDNÁŠKY ZAUJÍMAVÉ

HOSTIA / ZÁBAVA / ŠPORT

INFO NA ZMM@ZMM.SK

Do DE signum

